

MAYISI KUTLADIK



TÜRKÇÜ DERGİ

BOZKURT

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR!

OCAK - 2007
34. SAYI

www.turan.tc



BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi

OCAK 2007

Yıl: 4 Sayı: 34

Sahibi

Ozan RUHSATİOĞLU
ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAN
oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ
Tolunay KUTOĞLU
Altay GÖKBÖRÜ
Atilla İDİL
Murat TÜRKMENATA
Ahmet KÜÇÜKEL

Kapak Tasarımı

İlhan KURTKAN
Gökalg KULATLI

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: 4.Yıl

3 İRKÇILIK H.Nihal ATSIZ



8 DÖRDÜNCÜ YILIMIZA BAŞLARKEN BOZKURT YAZI KURULU

9 'SAİDİ KÜRDİ'LİKTEN 'SAİDİ NURSİ'LİĞE (İŞBİRLİKÇİ BİR DELİNİN BİYOGRAFİSİ)

Tolunay KUTOĞLU

15 İRAK'IN ÜÇE BÖLÜNMESİ Oğuz KARAHAN

17 GENÇLİĞİN TÜRKÇÜLÜĞE YÖNELMESİ Tuğrul ALTAYLI

20 KIBRIS,KIBRIS TÜRK'Ü ve ÖTESİ Nejdet SANÇAR

23 ANADOLU'NUN TÜRKLEŞMESİ ÜZERİNE Atilla İDİL

25 BİR ÖNDERİN ARDINDAN Murat TÜRKMENATA

27 KIBRIS'TA GİZLİ EL Murat ÇALIŞKAN

29 HİÇ BİR ŞEY DEĞİŞMEYECEK! Kürşad YÖRÜKOĞLU

31 LOKMACI KÖPRÜSÜ KALDIRILILIYOR ! Emete GÖZÜGÜZELLİ

34 GENÇLİĞİMİZ Altay GÖKBÖRÜ

IRKÇILIK

■ H. NİHAL ATSIZ

İrk, aynı kökten gelen insan veyâ hayvan topluluğu demektir. Arapça olan bu kelimenin Türkçe'si Doğu Türkleri'nde "uruk", Batı Türkleri'nde "soy"dur. "Soy" dilimizde asalet ifade eder. "Soylu" demek asil, necip demektir. "Soysuz" bunun zıddıdır. Bir şeyin bozulması "soysuzlaşma"dır. Demek ki soyun varlığı ve iyi mânâ ifade etmesi, milletin şuurundan taht-üş şuuruna kadar, yahut taht-üş şuurundan şuuruna kadar geçmiş ve dilde temellenmiştir. Nitekim soy ve ırk hayvanların bile asillerinde, değerlilerinde aranır, yarış atlarında olduğu gibi.

Savcı Kâzım, iddianâmesinin ikinci sahifesinde "20nci asıra gelinceye kadar dünyâ yüzünde en müfrit milliyetçi memleketlerde bile kan esasına dayanarak ırk tasfiyelerine rastlanmamıştır" diyor ve bunu yalnız son zamanların Alman ırkçılığı ile başlamış bir hareket diye gösteriyor. Hâlbuki tarihte ırkçılık vardır. Uzak ve yakın zamanlarda vardır. Yabancılar bile Türk ırkına övünç verecek şekilde Türk ırkçılığı yapmıştır: Arap devleti olan Abbasî İmparatorluğu'nun hükümdârları Türk ırkının üstünlüğünü anlamışlar, ordularını bu üstün ırkın askerleriyle kurarak kuvvetlenmişler, Türkler başka milletlerle karışarak soyları bozulmasın diye Türkistan'dan Türk kızları getirip Türk askerlerinin bunlarla evlenmesini kanun hâline sokmuşlar, hattâ Türkler ahlâkça da başka milletlerin tesirinde kalmasınlar diye yeni bir şehir kurarak Türk askerlerini zevceleriyle birlikte o şehre yerleştirmişlerdi. Tarihteki türlü Türk hanedanlarında hükümdârın Türk zevcesinden doğan şehzade veliaht olurdu.

Osmanlı padişahı İkinci Selim, cinsî hayatta kadın rolü oynayarak Türk halkının ahlâkını bozuyorlar diye Arnavutların Anadolu'ya geçmelerini yasak etmişti. İkinci Mahmut, yeni kurduğu Türk ordusunda, zekâlarının azlığından dolayı Çerkezler'in miralaylıktan daha yukarı terfi etmemeleri için ferman çıkarmıştı. Vaktiyle Yeniçeri Ocağı'nın kurulmuş olması da ırkçılığın aleyhinde bir hareket değil, onun tamamlayıcıdır.

Çünkü Osmanlı ordusunun 400.000 kişi olduğu heybetli günlerde devşirmeler en çok 20.000 kişiyi geçmiyordu. Evlenmeleri yasak olan bu devşirmeler kapıkulu, yani padişahın köleleri idi. Çünkü Türk devletinde Türk'ten köle olmazdı.

Tarihte siyasî vakalar olarak görülen ırkçılık ilmî bir mevzudur. Ondokuzuncu asırdan beri işlene işlene kanunları bulunmuş, tam bir bilim olmuştur. Kendi tarihini bile bilmeyen Kâzım'ın bir ihtisas şubesi olan ırkçılıktan habersiz olması mazur görülebilir. Fakat savcı Kâzım'ın aklı ermiyor diye ilim inkâr olunamaz. Delilik, sara, boy, renk gibi hususîyetler irsen intikal ettiği gibi manevî hasletlerin, hattâ şairlik, musikişinaslık gibi şeylerin geçtiği de ilmî hakikattir. Musikişinas aileler, canı aileler olduğunu savcı Kâzım belki gazetelerde veyâ dergilerde görmüş, hiç olmazsa bazı filmlerde seyretmiştir.

Ailelerde irsî hususîyetler olduğu gibi ırklarda da irsî hususîyetler vardır. Yüksek ırklarda bu hususîyetler müspet hususîyetlerdir. Bu müspet hususîyetler ancak aşağı ırklarla karışma neticesinde bozulur. Yüksek ırk pek çabuk bozulur. İki müsavi ırk olan Norveçli'ler ile İtalyan'lardan yüzer çift evlense doğacak çocukların aşağı yukarı yarısı Norveçli'ye yarısı İtalyan'a benzer. Fakat yüz Türk'le yüz zenci evlense doğacak çocukların hepsi zenciye benzer. Çünkü zenci aşağı ırktır. Tesâlüpte onun hususîyetleri üstün bir yer tutacaktır. Zenciden daha üstün, Türk'ten daha aşağı olan öteki ırklarla yapılan karışmalarda da Türk ırkı üstün hasletlerinden yine kaybeder. Sayı ile bir örnek vermek gerekirse şunu söyleyebilirim ki; yüz Türk'ün yüz zenci ile evlenmesinden doğacak çocukların hepsi zenci olursa; yüz Türk'ün yüz Yahudi yahut yüz Arap veyâ Kürt; yahut yüz Arnavut, Boşnak, Gürcü veyâ Rus'la evlenmesinden doğacak çocukların yüzde yetmişi, sekseni Türk'e benzemez. Bu benzemeyiş hem gövde yapısında, hem de karakterdedir.

Temiz ve üstün olan şeylerin çabuk bozulması tabii bir kanundur. Bir bardak saf suyu bozmak için deniz suyundan bir kaşık yeterse çirkeften bir damla yeter de artar bile.

İşte ırkçılık budur. Yani Türk'lerin maddî ve manevî hasletlerinin bozulmaması için onun yabancı kanlarla karışmamasını isteyen millî bir düşüncedir. Gerçi Anadolu'yu açan atalarımız büyük şehirlerde yabancılarla biraz karışmışlardır. Fakat ırk bilgisinin verilerine göre bir topluluk yalnız belli bir zamanda karışır da sonra bu karışma devam etmezse kendi kendisini tasfiye ederek bir müddet sonra eski hâline döner. “Üç göbekten beri Türk olanlara Türk derler” diyen Kâzım Alöç'ün bana isnat ettiği söz buradan çıkıyor. Duruşma sıralarında da söylediğim gibi su katılmamış Türk olmak için üç göbekten beri Türk olmak lazımdır. Bunu söyleyen de ben değilim, ilimdir. Almanlar Yahudi'lere, Amerikalılar da zencilere karşı ilmin bu kanununu tatbik ederek üç göbek ilerisine kadar kanında Yahudilik veyâ zencilik bulunan insanları kendi milletlerinden saymamaktadırlar.

Demek ki Türk milleti dışarıdan gelen yabancılarla aralıksız olarak uzun zaman karışırsa sonunda bir daha eski hâline gelemeyecek şekilde bozulur, maddî ve manevî üstün vasıflarını kaybeder, neticede de tarihte büyük rol oynayan kahraman Türk olmaktan çıkarak Türkçe konuşmasına, kendisini Türk saymasına rağmen tarihte hiçbir rolü olmayan geri ve kaba ırklar derecesine iner. Bunun sonu yıkılıştır.

Hiç şüphesiz her millet kendi arasındaki yabancıardan bir takımını eritip kendisine benzetebilir ve benzetmiştir. Türkler de Türkiye'deki dokuz asırlık hayatlarında kendi yapılarının kaldırabildiği kadar yabancıyı eritip kendilerine benzetmişlerdir. Bu kadarı Türk kanını ve Türk içtimâî yapısını bozmaz. Fakat yabancılar sonu gelmeyerek Türklük'le karışacak olursa nihayet Türk kanını, bunun neticesinde de Türk seciyesini ve ahlâkını bozar. Bunu fizyolojik bir uzviyetin yabancı maddeleri sindirip eritmesine benzetebiliriz. Bir vücut nasıl yabancı maddelerin ancak kendisine yarayacak olanını hazmedip fazlasını kendisinden atıyorsa içtimâî birer uzviyet olan milletler de aynı şekilde harekete mecburdurlar. Fizyolojik bir uzviyet hazmedemediği ve çıkarmaya mecbur olduğu

maddeleri çıkaramadığı taktirde nasıl zehirlenirse içtimâî uzviyet olan milletler de temsili kabil olmayan unsurları çıkaramadığı taktirde zehirlenmeye mahkûmdur. Fizyolojik uzviyetin hazmedemediği maddeler nasıl o uzviyetten sayılmazsa ve uzviyet tartılırken nasıl bu gibi temsil olunamamış maddeler hesaba katılmazsa bir milletin tartısı demek olan nüfus sayımında da temsil olunmamış tortular o millettten sayılamaz. Temsil olunmamış yabancıları o millettten saymak hazzın olunmamış gıdaları insan vücudundan saymaya benzer.

Yabancı unsur kendisini o vatana kan bağı ile bağlı görmediği için; kendisini asıl milliyetinden vazgeçmeye mecbur eden millete karşı içinden kin duyduğu için, o milletin içinde yalnız kendi hususî menfaatlerini güder. Fırsat bulduğu zaman ihanetten çekinmez. Tarihteki en büyük imparatorluklar olan Roma, Abbasî ve Osmanlı İmparatorlukları, içlerindeki yabancıların fesadından ve bunların yüksek mevkilere geçmelerinden dolayı yıkılmışlardır. Bir devlet kuvvetli iken ona hizmet eden yabancılar daima görülmüştür. Onaltıncı asır'da Osmanlı Sadrazamı olan Hırvat dönmesi Sokullu Mehmet Paşa Turancılık yapmış, Ondokuzuncu asır'da İngiliz Başvekili olan Yahudi Lord Bikonsfild İngiltere'de Yahudi aleyhtarı kanunları çıkarmışlardır. Fakat bunlar arızidir. Türk tarihi, yabancıların birkaç hizmetine karşılık binlerce ihaneti ile dolup taşan bir ibret tarihidir. Çin'e sefere çıkan Türk hakanını zehirleyen Çinli prenesten Şerif Hüseyin'e, Çerkez Ethem'e ve Kürt Şeyh Sait'e kadar binlerce vakası olan bir ihanetler tarihidir. Memleketin öz çocukları ise hizmet etmek için yüksek mevkilere geçmeyi beklememişlerdir. Her yerde, her zaman, her şart içinde sessizce, gösteriş yapmadan hizmet etmişler, kan ve can vergisi vermişlerdir.

Türk milletinin gözünü açmak için ileride büyük ciltler hâlinde neşredeceğimiz bu ihanet silsilelerini burada saymaya imkan yoktur. Yalnız, eğer açılabilirse, savcının gözünü açmak için burada birkaç tarihi vakayı anmakla iktifa edeceğim:

1- Namık Kemal'in büyük dedesi olan gazi ve şehit Topal Osman Paşa Nadir Şah'la savaşırken Osmanlı ordusunda bulunan Araplar ve Kürtler

topyekûn ihanet ederek ordumuzun bozulmasına sebep olmuşlardır.

2- Balkan harbinde, Sırplarla yapılan Kumanova meydan savaşında Osmanlı ordusundaki Arnavutlar yine topyekûn ihanet ettikleri için ordumuz savaşı kaybetmiştir.

3- Yine Balkan harbinde Selanik'i müdafaa edecek olan 40.000 mevcutlu kolordunun kumandanı Arnavut Tahsin Paşa, tek fişek atmadan şehri ve kolorduyu Yunanlı'lara teslim etmiştir.

4- Birinci Cihan Harbi'nde Araplar İngiliz'lerle, Ermeni'ler Rus'larla birleşerek ordularımızı arkadan vurmuşlar, Türk esirlerini kesip doğrayarak örneksiz vahşetler yapmışlardır.

5- Türk milletinin idam fermanı olan Sevr barışını ancak Ermeni aslından Damat Ferit, Arap Hâdi ve Arnavut Rızâ Tevfik imzalamıştır. Rızâ Tevfik imzada kullandığı kalemi Amerikan Kolleji'ne hediye etmiştir.

6- Mütareke yıllarında "Nemrut Mustafa" diye anılan Kürt Mustafa Divân-ı Harbi sırf ırkî bir taassupla Türk vatanperverlerini idam etmiş, Ermeni tehcirlerini bahane göstermiştir. Ermeni tehcirini yapan Türk'leri idam etmekle İstiklâl harbine iştirak eden Türk'leri idam etmek arasında mahiyet farkı olmasa gerektir.

7- Kurtuluş savaşında Çerkez Ethem ve yardakçıları Düzce ve Bolu havalisindeki Çerkez ve Abazalar topyekûn millî dâvâyâ ihanet etmişlerdir. Bunların bir kısmı Balıkesir havalisinde bir Çerkez Devleti kurmaya kalkışmışlardır.

8- Kurtuluş savaşından sonra Doğu Anadolu'daki Kürt ve Zaza'lar topyekûn isyan ederek ayrı devlet kurmak sevdasına kapılmışlardır.

9- Daha sonra Türk ordusunda bir yüzbaşı olan Kürt İhsan Nuri, Ağrı Dağı'ndaki Kürt'lerle birleşerek ve yabancılardan yardım görerek bir isyan hareketi yapmıştır. Dikkate değer ki İhsan Nuri, kumanda ettiği bölüğü de bu isyana sürüklemek istediği hâlde Kürt efrat kendisine uymuşlar, fakat Türk erat bunu kabul etmemişlerdir.

Asırlardan beri içimizdeki yabancılardan gördüğümüz ihanetler Türk halkında aks-ül amel ve öfke doğurmuş, Aydın illerinde bir millet kahramanı gibi hâlâ anılan ve adına kitaplar çıkarılan Çakırca'lı Efe, bu kahraman dağ şövalyesi Arnavut ve Çerkez mezarlığı yapmaya and içmiş ve andını yerine getirmişti.

Türk milleti içimizdeki yabancılara, gerek bize yaptıkları fenalıkları, gerek ahlâksızlıkları yüzünden daima aşağı görmüş, tehzil etmiştir. Halkın içinde ve kitaplarda yaşayan tabirler, darb-ı meseller ve fıkralar yabancılara karşı Türk ırkının tiksintisini, gururunu, telâkkisini, inancını göstermektedir.

Savcının anayasaya aykırıdır diye bize yapıştırmak istediği ırkçılığı devlet bilfiil tatbik etmektedir: Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü ile askeri okullar ve Hemşire Okulu'na ancak Türk ırkından olan öğrencilerin alınması; 2510 sayılı iskan kanunun 7, 9, 10, 11, 13'ncü maddeleriyle iskan muafiyetleri nizâm-nâmesinin üçüncü, dördüncü maddeleri; Millet Meclisi tarafından kanunla kabul edilen İstiklâl Marşı'nın ve Harp Okulu Marşı'nın Türk ırkını terennüm etmesi, hep ırkî görüşün mahsûlleridir.

Benim ırkçılıktan dolayı hesap verdiğim şu dakikada, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün birinci şubesinde, birinci kısmın bir masasında oturan bir memur bazı genç öğrencilerin Türk ırkından olup olmadığını incelemekle meşguldür.

Bundan birkaç yıl önce Atatürk'e suikastla itham olunarak Ankara'da muhakemesi yapılan Ali Saip'in dâvâsında, Savcı Baha Arıkan Ali Saip'i Kürt olmakla itham etmiş ve Kürtlüğü bir suç gibi yüzüne çarparak Kürt olduğu için devlet başkanına suikast yapabileceğini ileri sürmüştü. Yani o zaman bir savcı ırkçılık yapmıştı. Bugün ise başka bir savcı ırkçılığı yurda ihanet gibi göstererek ırkçıları itham etmektedir. Devletin kanunları savcıların keyfine göre ayrı ayrı mânâlar alamaz. Millet fertleri de savcılar, kanunları başka başka anlıyor diye oyuncak yerine konulamaz. Ya odur, yada budur. Ceza kanunumuzun birinci maddesi "kanunun sarîh olarak suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilmez" demesine, devletin orduda bilfiil ırkçılık yapmasına göre demek ki ırkçılık suç değildir. Suçsa asırlardan beri ayrı cemaat teşkilâtları, yalnız kendi aralarında evlenmeleri,

dini törenleri ve ayrı mezarlıkları ile bilfiil ırkçılık, hem de Yahudi ırkçılığı yayan Selânik Dönmeleri niçin cezalandırılmıyor da, bu vatanın hakîkî sahipleri ve bekçileri olan biz Türkler fikir ve nazariyat sahasında kalmış olan ırkçılığımız için takibâta uğruyoruz?

Başvekil Sarâçoğlu Şükrü, 5 Ağustos 1942de Millet Meclisinde verdiği nutukta: “Bizim için Türkçülük bir kan meselesi olduğu kadar ve lâ-akal o kadar bir vicdan ve kültür meselesidir” diyerek kan, yani ırk esasını kabul etmişti.

26 Birinci Teşrîn 1941 Pazartesi günü çıkan gazetelerde İstanbul halkına bir veda demeci neşreden eski Örfî İdare Kumandanı Ali Rızâ Artunkal Türk Milleti’ne değil, asil ve temiz Türk ırkına hitap etmişti.

Görülüyor ki eski Örfî İdare Kumandanı “asil ve temiz Türk ırkı”ndan bahsederken yenisi ırkı inkâr ederek ırkçılığı vatan ve millet ihaneti sayıyor. Bunların hangisi doğrudur? İkincisi doğru ise niçin Ali Rızâ Artunkal, Sarâçoğlu Şükrü ve orduya bilfiil ırkçılığı koyan Çakmakoglu Müşir Fevzi Paşa hazretleri de bizim aramızda değildir? Adaletin eşit olması için aynı suçu işleyen bütün insanların aynı takibata uğraması icap eder. Aksi taktirde adalet yerine getirilmiş olmaz.

Irkçılık resmî neşriyatla da teyid edilmiş, maarif vekâleti neşriyatında, bilhassa inkılap derslerinde son haddine varmıştır. Mahmut Esat Bozkurt’un İnkılâp Tarihi Kürsüsünden verip bastırıldığı takrirler Türk gençlerinin kalbindeki yankısını hâlâ kaybetmemiştir. Eski bir adliye vekilinin, resmî bir hükûmet organı olan kürsüden devletin bugüne ve yarına muzaf düşüncelerini gösteren bu takrirleri vermesi dikkate değerdir.

Irkçılığı; kabul ettiği iskan kanunuyla sade Millet Meclisi, askeri okullarda tatbik ettiği usulle ordu, 5 Ağustos 1942 nutkuyla başvekil, neşrettiği kitaplarla maarif vekâleti ve üniversite yapmış değildir. Şimdiye kadar ikisi de benim tarafımdan olmak üzere çıkarılan Türkçü dergilerde de ırkçı neşriyat yapıldığı, bunda benim geniş bir payım olduğu hâlde ne Örfî İdare, ne Müdde-i Umûmîlik, ne Emniyet takibat yapmamıştır. 1931den 1941e kadar suç olmayan bir fiilin, ceza kanununda değişiklik olmadığı hâlde 1944te

birden bire suç diye vasıflandırılmasının hesabını vermeye mecbur olan ben değilim, Savcı Kâzım’dır.

Irkçılık Türkiye’de yabancı ırkların tesanütüne karşı bir aks-ül amel olarak doğmuştur. Azınlıklar hususî cemaat teşkilâtları, Türk’lerle karışmamak hususundaki gelenekleri, birbirlerini koruyan tesanütleri, ayrı mezarlıkları, ayrı dilleri ve dinleri, ayrı mektepleri ve soyadlarıyla kendi ırkî hüviyetlerini inatla sakladıkları, yani memlekette Türklük’ten başka ayrı millî hüviyetler yaşatarak millî birliğe engel oldukları, Türkiye’yi yirmi parçaya ayırdıkları hâlde bunun suç sayılmayıp da onların bu ayırmacı ve bozguncu hareketine karşı millî bir reaksiyon gösteren, memlekette tek ve rakipsiz bir Türk ırkından başka hiçbir ırk kalmamasını isteyen, yani Türkiye’nin manevî birliğini özleyen Türklerin, bu memleketi bin bir parçaya ayırmakla itham edilmesi gibi bir düşünceye tarihin hiçbir çağında, hiçbir yerde, hiçbir millette rastlanmadığı gibi bugünkü hukuk telâkkileri de buna müsaade etmez. Kâzım Alöç’ün inatla müdafiliğini yaptığı başka ırklar, her vesîle ile kendilerini Türk’ten ayrı saymakta devam ettiklerini gazetelere verdikleri ilânlarla da göstermektedirler. Mahkemenize sunduğum iki gazetede ki ölüm ilânları sözlerimin delilidir. Birinde (4 Kânun-ı evvel 1944 tarihli Akşam’da) Ümerâ-yı Çerâkese’den Murat Bey’in kerimesi İsmet Hanım’ın, öbüründe de (30 İkinci Teşrîn 1944 tarihli Cumhuriyet’te de) maruf Tüccar Sabri Süleymanoviç’in acı ölümlerinden bahs olunuyor. Irkçılığı millî tefrikacılık sayanlar ve hele bu hususta isterik bir hassasiyet gösteren Kâzım Alöç bu ilânları görmeli, Çerkezlik ve Boşnaklık iddiasının gösterili şekilleri olan bu ilânları verenler hakkında takibat yapmalıydı.

Burada kendiliğinden bir sual vaki oluyor: Madem ki ırkçılık Kâzım Alöç’e göre yanlış, sakat bir zihniyetti, o hâlde niçin kendisi bizim ırkımızı aramak sevdasına kapıldı? Niçin Barıman’ın, Rehâ’nın, benim ve zevcem ırklarımızı aramaya kalkıştı? Burada dördüncü göbek babam hakkında savurduğu Rumluk iftirasını da ret etmeye mecburum. Belki bunun yeri burası değil gibi gözükür. Doğrudur. Fakat o duruşmam sırasında buna matuf sözlerim durdurularak bunları müdafaama bırakmam mahkemece bana ihtar olunduğu için ben de bu ihtarla uyarak bu meseleyi şimdi ele alıyorum:

21 Temmuz 1944 Cuma günü ilk sorgum yapılırken Kâzım Alöç vasiyetnâmemdeki şeceremi mevzu-ı bahis ederek: “siz dördüncü göbek babanızı bilmiyorsunuz ama biz tahkik edip öğrendik” demiş ve “kimmiş?” diye vaki olan sualime de “tabii bir Türk köylüsü” diye cevap vermişti. 22 Temmuz 1944 Cumartesi günü yapılan ikinci sorgumda dördüncü göbek babamın Rum olduğunu, çünkü Pontus’tan göçerek Midi köyüne geldiğini söylemiş, bu malûmatın nereden elde edildiği hakkındaki sualime de “mütehassıslara yaptırılan inceleme ile” diye cevap vermiş, fakat bu hayâlî mütehassısların kimler olduğunu bildirmemişti. Aynı gün zevcemın yine vasiyetnâmede bulunan şeceresini mevzu-ı bahis ederek onun da tahkik edildiğini ve doğru çıktığını, Rehâ hakkında yapılan incelemede de Rehâ’nın Berberî ırkından olduğunu tespit ettiklerini ve bu Berberî’liğin uzak değil, ikinci atadan geldiğini söylemişti. 7 Eylül 1944’te okuduğu son tahkikat kararında ise Rumluğu biraz daha yaklaştırarak dördüncü göbek babamdan üçüncü göbeğe indiriyor ve dedemin babası için “dönme olduğu mervî Ahmet” diyor. Bu kadar mühim ve tarihi bir dâvâda bir savcının rivayetlerle değil, riyazî katiyetlerle söz söylemesi icap ederdi. Duruşma sırasında, Midi köyünde yaşayan doksan yaşındaki bir ihtiyârın (ki Kâzım’ın mütehassıs dediği adam herhâlde bu olacak) sözlerine atfen bu rivayetin çıktığını itiraf eden savcının biraz içtimaîyat bilgisi olsaydı bir soyadının ancak uzun bir zamanda teşkil edeceğini, bir dönmenin veyâ oğlunun “Çiftçioğlu” diye bir soyadı alamayacağını kestirirdi. Biraz Türkiye coğrafyası bilseydi başka yerlerden Gümüşhane Vilâyetine bir muhaceret değil, toprağı verimsiz ve taşlık olan Gümüşhane vilâyetinden dışarıya doğru bir göç olduğunu bilirdi. Biraz istatistik yıllıklarını karıştırmış, eski ihsâî malûmata bakmış olsaydı Türkiye’nin 63 vilâyeti arasında yüzde hesabıyla Türk’lerin en kalabalık olduğu vilâyetin Gümüşhane olduğunu görürdü. Tarih ve etnolojiye biraz vukufu olsaydı Gümüşhane vilâyetinin Bayındır Türkleri’yle dolduğunu, Fatih Sultan Mehmet’in de buraya Amasya’dan bir yığın Türk getirdiğini hatırlardı. Hepsinden sarf-ı nazar biraz mantıkî düşünebilseydi Karadeniz kıyılarında balıkçılık eden Rum’ların Zıgana Dağları’nı aşarak Dorul’a gelip çiftçilik yapamayacaklarını, sahil ahâlisinin daima

sahillere hicret ettiğini düşünebilirdi. Bütün bunlardan sonra beni bütün psikolojimle tanımak iddiasında bulunan Kâzım beni cidden tanısaydı, eserlerimi okusaydı bende bir dönme torununun psikolojisi bulunmadığını idrak ederdi. Dönme psikolojisinin nasıl olduğunu Kâzım Alöç çok iyi bilir. Nihayet şunu da hatırlatmak isterim ki bugün Midi köyünde yaşadığı iddia olunan doksan yaşındaki ihtiyâr, hakikaten mevcutsa, benim ne dördüncü ve ne de üçüncü göbek babamı görüp tanımış olamaz. Babamın ve dedemin malûm olan doğum yıllarına göre bu, imkansız bir fantezidir. Mahkemeyi bir de karışık rakamlarla yormamak için bu hesapları göstermekten vazgeçiyorum. Çünkü diğer delillerim her yerde olduğu gibi burada da bir iftiraya uğramış olduğumu kafi miktarda ispat etmektedir.

Şimdi: Eski atamın ilk önce “Türk”, ikinci seferde “Rum”, üçüncü seferde “rivayete göre dönme” olduğunu söyleyen, yani bir meseleyi üç seferde üç ayrı şekilde ortaya atan Kâzım’ın sözlerinden hangisi doğrudur? Ve biz onun sözlerinden hangisine inanıp hangisine inanmayacağımızı nasıl kestiririz. Belli ki bu iftira benim ırkçılık prensibimi çürütmek için ortaya atılmıştır. Fakat çürütülemez. Farz-ı muhâl benim, ana ve baba tarafından bütün ecdadım gayr-ı Türk olsa bile yine bununla ırkçılık ülküsü çürütülemez. Çünkü ilmî hakikatler ve tarihi zarûretler, şahısların hususî durumuna bağlı değildir. Eğer ben hâlis Türk değilsem ırkçılık dâvâsını gütmem hem samimi olduğumu, hem de bu dâvânın haklı ve kuvvetli olduğunu gösterir. Çünkü ırkçılık ülküsünün zaferinde şahsî hiçbir kazancım yoktur.

Savcının ırkçılıktan dolayı bana yakıştırdığı 142nci maddenin ırkçılıkla ilgisi olamaz. Ceza kanununu iyi karıştırın. ırkçılığı suç sayan başka bir madde bulabilirse onu ileri sürsün. Çünkü 142nci maddede zikr olunan içtimaî ve iktisadî zümreler değil; millî, ırkî veyâ kavmî zümrelerdir. 142nci madde memleketin iktisadî nizâmını bozmak ve içtimaî bir zümre olan amele sınıfının diğerleri üzerine tahakkümünü mümkün kılmak için faaliyete geçen komünistlere karşı konulmuştur. Komünistler için kullanılan madde, komünist düşmanları için de kullanılamaz. ırkçılığı reddetmek günün birinde bu devletin başında Yahudi bir devlet başkanı, yahut Ermeni

bir başvekil, zenci ordu kumandanları, Çingene profesörler görmeye razı olmak demektir. Irkçılığı inkâr etmekle savcının böyle bir duruma

razı olduğu anlaşılıyor. Fakat ben asla kabul etmeyeceğim.

- Atsız Beğ'in 1944 Irkçılık-Turancılık Davasındaki savunmasından alınmıştır...

DÖRDÜNCÜ YILIMIZA BAŞLARKEN...

■ BOZKURT YAZI KURULU

Aziz Türkçüler!

2004 yılı Ocak ayının ilk günlerinde yayın hayatına başlayan *BOZKURT*, şu anda okumakta olduğunuz 34. sayısı ile dördüncü yılına girmektedir. Kutlu olsun!

Geride bıraktığımız üç yıla dönüp baktığımızda; her sayısı ayrı bir emek ve fikir üretme gayretinin eseri olan dolu dolu, nitelikli bir yayını ortaya çıkarmış olmanın kıvancını yaşıyoruz.

2001 yılından beri bir arada olan çoğunluğu üniversite öğrencisi bir grup Türkçü gencin 2003 yılının son günlerine gelindiğinde; **“Bizim de söyleyecek sözümüz var”** diyerek başlattıkları *BOZKURT*, teoriyi ve günceli bir arada sunmayı amaçlayan programına bugüne kadar sadık kaldı.

Akademik yayınlardaki, Türklüğe bir damla hayrı dokunmayan gereksiz objektiflik yerine, Türk'ten taraf sübjektifliği her zaman tercih ettik. Bu tercihi yaparken sadece ve sadece iki temel ilkimiz vardı: **Türkçülüğe aykırı tek satır bir ifadeye bile sayfalarımızda yer vermemek ve inanmadığımız – doğruluğundan emin olmadığımız hiçbir konuyu okuyucularımıza aktarmamak...** Yolumuzu aydınlatan yolbaşımız Atsız Beğ'in birbirinden değerli eserlerinin rehberliğinde ve Ulu Tanrı'nın esirgenliği sayesinde ilkelerimizden sapmadan *BOZKURT*'u bugüne taşıdık.

2001'den 2004'e ve 2004'ten 2007'ye kadar geçen süreler zarfında aramıza katılan yeni yoldaşlarımızla ve *BOZKURT* yazarı olan kalem arkadaşlarımızla günden güne güçlendik. 2004'te üniversite öğrencisi olanlarımızdan çoğu okullarını bitirdiler. Yazmaya ve Türkçülük adına fikir üretmeye devam ediyorlar. Sonradan fakat mükemmel bir uyumla aramıza katılan öğrenci veya çalışan Türkçü kardeşlerimizin, birinci

sayıyı çıkarırken duyduğumuz coşkunun aynısını taşıdıklarını görmek bizi sevindirmektedir. Türkçülük sonu gelmez bir bayrak yarışıdır. Süreklilik olmadan büyüme olmayacağını biliyor ve buna yürekten inanıyoruz.

Atsız Beğ bir yazısında şunları belirtiyor: **Her Türkçü kendi çevresini ikaz ve irşad etmeğe çalışmalıdır. Bulunduğu şartlar içinde nasıl bir Türkçülük yapacağını kestirmek o Türkçünün zekasına ve kabiliyetine aittir.** *BOZKURT*'un her sayısını bu anlayışa göre şekillendirdik.

Atsız Beğ **“çevrenizi ikaz ve irşad edin”** diyordu. Türk Dünyasının her köşesindeki internet kullanıcısı binlerce Türk'e Türkçülüğün temel görüşlerini aktardığımıza, ikna edebildiğimiz ölçüde doğruları anlattığımıza ve Türklüğün geleceği açısından gerekli uyarıları yapmakta olduğumuza inanıyoruz.

Atsız Beğ **“bulunduğunuz şartlar içinde”** diyordu. Bulduğumuz şartlar henüz daha fazlasına imkan tanımadığından biz, birinci sayımızdan bu yana künyemizde şu ifadeye yer veriyoruz: **Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.** Basın sahasına girmemiz bugün için mümkün olmamakla birlikte yakın bir gelecek için ümitsiz değiliz. *BOZKURT*'u bilgisayarına kaydeden, her sayıdan sonra yapıcı eleştiri ve önerilerini bize bildiren, harçlığından artırdığı parayla 10-15 adet fotokopi çektirip arkadaşlarına dağıtan, okul kantininde elden ele dolaştıran, bizim erişemediğimiz elektronik posta gruplarında ve dosya paylaşımı sitelerinde tanıtımını yapan, kendi internet sayfasında ziyaretçilerine tavsiye eden, kısacası **bulunduğu şartlar içinde** bize destek veren tanıştığımız veya tanışmadığımız bütün Türkçülere teşekkür ediyoruz. İsimsiz genç Atsız'ların varlığı bizim ümit kaynağımızdır.

www.turan.tc sayfalarını bize açan Ruhsatioğlu Ozan Beğ'e, üç yıldır derginin sorumluluğunu üstlenen Oğuz Beğ'e, birbirinden güzel kapakları hazırlayan İlhan Beğ ve Gökalp Beğ'e, yayın

danışmanımız (Tonyukuk) Erk Yurtsever'e, konuk yazarlarımıza, *BOZKURT*'u meydana getiren Bozkurt soylu yazar arkadaşlarımıza ve siz değerli Türkçülere teşekkürlerimizi bildiriyoruz. **Tanrı Türk'ü Korusun!**

‘SAİDİ KÜRDİ’LİKTEN ‘SAİDİ NURSİ’LİĞE (İŞBİRLİKÇİ BİR DELİNİN BİYOGRAFİSİ)

■ TOLUNAY KUTOĞLU
tolunay.kutoglu@yahoo.com

Ozan Ruhsatioğlu'nun, dergimizin daha önceki sayılarında yayınlanan *“Nurculuk ile Türk Milliyetçiliği Bağdaşır Mı?”* ve *“Nurculuk ve Türk Düşmanlığı”* başlıklı yazıları, nurculuğun gerçek ve sinsi yüzünü deşifre ettiği için, kürtçü-nurcu-fethullahçı mahlukatı bir hayli rahatsız etmişti. Biz de bu yazımızda, sayın Ruhsatioğlu'nun kaldığı yerden devam ederek bu mahlukatı biraz daha rahatsız edeceğiz ne yazık ki!..

İlk olarak “Yüksekova Haber” adlı kürtçü ve PKK destekçisi internet sitesinde, Ümit Yazıcıoğlu adlı kürtçü-nurcu yazar tarafından 5 Mart 2006 tarihinde yazılan *“Saidi Kurdî”* başlıklı yazıdan bazı satırlara bir göz atalım. Belki bu satırlar, Türk milliyetçiliği ile nurculuğu birarada yaşamaya çalışan bazılarında soğuk düş etkisi yapar da akıllarını başlarına devşirirler:

“Bediüzzaman, çağında nadir görülen şahsiyet (veya benzeri olmayan Zat) anlamına geliyor. Yüzbinlerce Türkiyeliyi ardına takmakta gösterdiği başarıyla gerçekten kendisi zamanın bir harikası ve aynı zamanda dindar bir Kürt yurtseveridir.

.....

Şafî mezhebinden bir Kürttür... Kendisinin esas gayesi, bir Kürt devleti kurmaktır. Nitekim yaşamı boyunca bu amacını gerçekleştirmek için çeşitli etkinlik göstermiştir. Örneğin bağımsız bir Kürt devletinin kurulması amacıyla Kürt Teali Cemiyeti kurucuları arasında yer aldığı iddia edilmektedir.

.....

Zamanın Padişahına ‘Said’ imzası altında yazdığı ve esası kürtçe öğretim yapacak olan okullar açmaya dayanan dilekçeyi sunmuştur.”

Şekilde görüldüğü gibi, PKK yanlısı kürtçü bir sitenin yazarı, Saidi Kürdi(Nursi)'yi öve öve bitiremiyor. Ömrünü kürtçülük mücadelesine adanmış ve gayesi kürt devleti kurmak olan bir şahısın, kürtçüler tarafından övülmesi çok doğal. Doğal olmayan, aynı şahısın, Türk milliyetçisi olduğunu iddia eden bazıları tarafından da yere göğe sığdırılamamasıdır. Böyleleri de en kısa süre içerisinde akıllarını başlarına alırlar diye umut ediyorum. Yoksa deve kuşunun durumuna düşerler. Bu duruma düşmemek için bir an önce karar vermek lazım; “deve misiniz, yoksa kuş mu?”...

Kürt Said'de “meziyet” çok! Hepsine sırayla değineceğiz...

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki; Nurculuk, İngiliz istihbaratının, ülkemizde üretilip türettiği bir tarikattır. Bahailiğin Türkiye şartlarına uyarlanmasıyla meydana getirilen bu yapı için seçilen kişi ise Bitlis'in Hizan ilçesinin Nurs köyünden Saidi Kürdi'dir. Kürtçülük propagandası ve Saidi Kürdi adıyla taraftar toplayamayınca, İngiliz istihbaratı, bilinen yöntemlerine baş vurarak, kürt Said'i din maskesine büründürüp “Saidi Nursi”ye dönüştürmüştür. (*Ergün Poyraz, “Tarikat, Siyaset, Ticaret ve Cinayet - Masonlarla El Ele”, Togan Yayıncılık, s. 281*)

“Bediüzzaman” yani “zamanın harikası” sıfatını, kokuşmuş bir kürde yakıştırıp, sonra da bu zatın peşinden koşan kafasızlara duyurulur:

Saidi Kürdi(Nursi), risalelerinde, Ye'cüc Me'cüc denen ve dünyayı yok edecek olan korkunç yaratıkların Özbek, Tatar ve Kırgız gibi Türk boyları olduğunu iddia etmekte ve soydaşlarımızı "Şeytanın dölü vahşi kavimler" olarak tanımlamaktadır.

Aynı zamanda raporlu deli de olan kürt Said, İngilizlerin desteğiyle kurulan ve Ulusal Kurtuluş Savaşımız sırasında insanlarımızı sırtından vuran Kürt Teali Cemiyetinin ve Kürt Maarifi Neşri Derneğinin kurucusudur.

İsterseniz biraz da “ulema”ya kulak verelim, başbakanımızın da dediği gibi...

Bakınız Osmanlı Şeyhülislamlarından Mustafa Sabri, “**Kürd Said’in Mezhebi Hakkında Reddiye Armağanı**” adlı kitabında, Saidi Kürdi için neler diyor:

“Bu kadar büyütülen Saidi Kürdi kimdir :

Sait, kürt cemaatından, şafii mezhepli, nakşi tarikatlı, okur fakat yazmaz, imla bilmez, seksen sene içinde yaşadığı millet olan Türk’ün lisanına hakkıyla vakıf olamamış, felaketten felakete sürüklenmiş, bir hapishaneden diğerine sürülmüş ve bugün seksen yaşını geçmiş ihtiyar bir adamdır.

.....

Sait, Kürdistan Azmi Kavi Cemiyetinin arzusu üzerine mahalli Kürt kıyafeti ile, boynunda dürbün, belinde tabanca ve kama, ayağında lapçin ve başında poşu olduğu halde İstanbul’a gelmiş ve büyük bir cüretle Cuma selamlığında Padişaha cemiyetin “Sait” imzası altında yazdığı ve esası kürtçe tedrisat yapacak mektepler açmaya dayanan arizayı takdim etti. Memleketin ve milleti islamiyenin ittihadını bozmak gayesine matuf olan bu hareketi canianesinden dolayı haklı olarak tımarhaneyi boyladı.

.....

Damarında bir damla Türk kanı olan her Müslümana, bu adamın Mason ve Komünist kadar tehlikeli olduğunu ehemmiyetle hatırlatırım.”

“Ulema” da kesmediyse, kürt Said’in kendi “eser”lerinden seçme sözler de derledik sizin için:

“Ölmüş gitmiş, dünyadan ve hükümetten alakası kesilmiş bir adam hakkında otuz sene evvel bir Hadis-i Şerif’in ihbarıyla Kur’an’a zararlı bir adam çıkacak demiştim. Sonra Mustafa Kemal’in o adam olduğunu zaman gösterdi.” (Emirdağ Lahikası, I/278, Yirmiyedinci mektuptan Sabık Reis-i Cumhur’a ve üç makama gönderilen istida)

“Atatürk idaresi hadislerde gösterilmiş bulunan dehşetli ahirzamandır. Dinsizlik, kanunsuzluk, ifsat komitelerinin faaliyet yıllarıdır.” (Said-i Nursi, Sözler, 1957, Sayfa:143)

“Türkiye genel olarak ezan-ı Muhammedi’nin yasak edildiği, bidadların zorla topluma kabul ettirildiği bir dönem yaşamıştır. Devrim kanunları muvakkattır ve hristiyan kanunlarıdır.” (Said-i Nursi, Tiryak, Sayfa: 65)

“Türkiye’nin siyasi rejimi Nur saadetini söndürmeye çalışmaktadır. Kemalistler seviyesiz, anarşist kimselerdir.” (Said-i Nursi, Münazarat Sayfa: 17)

“Müslümanlara Kur’an dışında bir Anayasa lazım değildir. 1347(Hicri) tarihinde felsefenin tahakkümü ile bu dindar millet ehemmiyetli tahavvüllere düçar kılınmış ve anayasadan devletin dininin İslam dini olduğu yolundaki hükmü kaldırılmıştır. Kur’an, Cumhuriyet Anayasası gibi birkaç kişinin iradesi değil ilahi bir iradenin sonucudur.” (Said-i Nursi, Zülfikar-ı Mücizat-ı İslamiye ve Kur’aniye, Sayfa:191-193)

“İslam Devleti için tek milliyet İslam milliyetidir. İslam devleti sonunda bütün dünyayı hakimiyeti altına alacak ve İslam yapacaktır. Bu dünya milleti hayatı maneviyeye dayanacaktır. Bu İslam Devleti de hamiyeti İslamiye ve milliye altında İttihad-ı Muhammedi davasında olan Şeyh-i Risalei

Nur sayesinde kurulacaktır.” (Said-i Nursi, Münazarat, Sayfa: 90-100)

“İslam Dini’nde inkılap yapmak, şeriat aleyhtarlığı yapmak olduğu için, İslamiyet’in Desatirine aykırı, devrimler de İslamiyete aykırıdır.” (Said-i Nursi, Mektubat, Sayfa: 403)

“Çok kadın ile evlenmek İslami olduğu için caiz ve şarttır.” (Said-i Nursi, Hanımlar Rehberi, Sayfa: 57).

“Kur’an kadına üçte bir hisse vermektedir; medeniyetin kadına erkek kadar hisse vermesi ahlaksızlıktır.” (Said-i Nursi, Zülfikar 1945, sayfa 38,39)

“Eğer beşer çabuk aklını başına alıp adalet-i ilahiye ve Hakaik-i İslamiye dairesinde mahkemeler açmazsa maddi ve manevi kıyametler başlarına kopacak, anarşistlere, yecüc mecüclere teslimi silah edilecektir.” (Said-i Nursi Hutbe-i Şamiye)

Kürt Said’e göre, yazdığı Risale-i Nur kitaplarına hizmet etmek, vatan için askerlik yapmaktan bile daha üstün bir görevdir!.. Bakın bu görüşünü ve “nurcu gençleri askerden kurtarma” fikrini nasıl dile getiriyor Lem’alar Risalesi adlı kitabında:

“Risale-i Nur öyle değerli bir kitaptır ki, Kuran’ın onda yansıyan nurlarına hizmet etmek, askerlikten ve kutsal savaştan bile üstündür. Benim elimde fırsat ve param olsa, Risale-i Nur hizmetinde olan değerli kardeşlerimi askerlikten kurtarmak için, bin lira karşılığında bile olsa bedeli öder ve kurtarırım onları...”

Vatani hizmet de neymiş “Risale-i Nur hizmeti” dururken!.. Kürd Said için askere gitmemek bir “kurtuluş”!.. Oysa Türk gençleri, bayrama gider gibi gider asker ocağına. Ne demek “askerlikten kurtulmak” ?.. Böyle bir şeyi düşünse düşünse, kürtlüğünden dolayı genlerine korkaklık ve hainlik işlemiş olan Saidi Kürdi ve soydaşları düşünebilir ancak. Bir de onun peşinden koşan “Risale-i Nur hizmetindekiler”...

İşte yıllardır “bediüzzaman” yani “zamanın harikası” diye tanıtılan zatın, Türklüğe, Türkiye Cumhuriyeti’ne ve onun kurucusu yüce Atatürk’e

kin kusan satırlarını okudunuz... Kadınları nasıl aşağıladığını da gördünüz. Böyle bir mahlukun, kimlere göre “zamanın harikası” olduğu da ortadadır. Dahili ve harici bedhahlar için kim Saidi Kürdi’den daha “harika” olabilir ki?..

Bakalım Saidi Kürdi kimlere göre “zamanın harikası”ymış:

Recep Tayip Erdoğan, 3.Uluslararası Saidi Nursi Semineri’nde yaptığı konuşmada der ki; **“Saidi Nursi keşfedilmeyi bekleyen bir hazinedir!”**...

Aynı seminerde konuşan Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik de başbakanından aşağı kalmaz; **“Eğer Cumhuriyetin başlarında, Bediüzzaman resmi makamlarca dinlenseydi, bugün ülkenin durumu hiç şüphe yok ki böyle olmazdı!”**...

Başımızı taşlara mı vursak ne yapsak, kürt Said gibi bir “keşfedilmeyi bekleyen hazine”yi dinlemediğimiz için?! Şimdi “Ah kürt Said ah! Anlayamadık seni, değerini bilemedik!” diye ne kadar yakınsak da boş!.. Son pişmanlık fayda etmiyor!..

Bizim ve Cumhuriyetin resmi makamlarının dinlemediği ve keşfedemediği Saidi Kürdi “hazine”sinin, İBDA-C terör örgütü de çoktan keşfetmiş!.. Bakın neler yazıyor bu örgütün yayın organlarından olan “Özgür Ülke” adlı gazetede:

“Özgür Kürdistan İçin Savaş

Saidi Nursi’nin rüyası, İBDA-C’nin elinde gerçekleşecektir. Saidi Kürdi, Kürt ve İslam tarihinde yetişen dahi bir ulemadır..... Saidi Kürdi zindandan çıktıktan sonra İstanbul’u terk eder. Vapurla Tiflis üzerinden Kürdistan’ın Xuy kentine geçer. Van ve Bitlis Kürt beylik aşiretlerine ulaşır. Buralarda Kürdistan’ın kurtuluşu için ilim, irfan, plan ve proje yolları arar. Tiflis’teyken bir tepenin başına çıkar. Kafasındaki özgür Kürdistan ve Birleşik İslam alemi projesini tasarlarlarken birisi ile Saidi Kürdi arasında şu konuşma geçer:

‘Nerelisin?’

‘Bitlisliyim.’

‘Ne yapıyorsun burada?’

‘Ben müstakbel Kürdistan’ın ve İslam aleminin plan ve projesini çiziyorum. Benim kafamdaki plan ve proje bu. Planım er geç gerçekleşecek. İslam aleminin kalbinde müstakil bir Kürdistan’ın kurulması ile İslam alemi o merkez etrafında dönerek bir araya gelecek ve büyük federatif İslam devleti kurulacaktır.’

Gerçekten Saidi Kürdi’nin hayali, gayesi olan, İslam aleminin kalbini teşkil eden, birleşik ve özgür bir Kürdistan temeli atılmaya başlamış ve bu gayeye yönelik özgürlük mücadelesi başarı ile ilerliyor.....

Saidi Kürdi’nin, *‘Ey Asuriler ve Cıyaniler, cihangirlik zamanında peşidar kahraman kahraman askerleri olan Kürtler, beş yüz senedir yattınız, yeter artık uyanınız, sabahdır’* şeklindeki çağrısı, bugün Kürt halkı tarafından yerine getiriliyor. Ve onun tabiriyle, Kürt halkı artık gafletten uyanıyor.

Saidi Kürdi, *‘Özgür bir Kürdistan tohumu ekiyorum. Onu geliştirip büyütün’* şeklindeki vasiyetini şimdilik şehitlerin kanında açan kırmızı bir gül destesini ithaf etmekle yerine getiriyor, o büyük ruhun hoşnut olmasını niyaz ediyoruz...”

İBDA-C terör örgütünün başka bir yayın organı olan “Taraf” dergisi ise, “Özgür Ülke” gazetesinden bu alıntıyı yaptıktan sonra şunları ekliyordu:

‘Yiğit Kürt halkı 70 yıldır faaliyet gösteren Deccal rejimine karşı varını yoğunu ortaya koyarak mücadele ediyor. Bu uğurda İzzet Beyleri, Hacı Musaları, Şeyh Saidleri, Seyyid Rızaları, Said Nursileri şehit verdi. Ve bugün, Said Nursi’nin rüyasını gördüğü, uğrunda şehitler vererek, kan ve can vererek yılmadan mücadele ediyor. Birleşik İslam Devleti için Kürdistan’ı kurmaya kararlı, inatçı, inançlı.

..... Müslüman Kürt halkının mücadelesi, Anadolu merkezli Bağımsız Birleşik İslam Devleti’nin yapı taşıdır.

Kumandan Mirzabeyoğlu dedi ki: ‘Gayet açık olarak söylüyorum. Bugün İBDA, Said Nursi

Hazretlerinin rüyasını gördüğü bir temsil planındadır’...” (Aktaran: Ergün Poyraz, *“Fethullah’ın Gerçek Yüzü”*)

İslamcılar ve nurcular, “Birleşik İslam Devleti” için bağımsız bir Kürdistan’ın kurulmasını isterken, -rastlantı(!) olsa gerek- siyonist Yahudiler ve evanjelist Hristiyanlar da “Büyük İsrail” için bir Kürdistan devletinin kurulması için uğraşıyorlar. Şu ittifaka bakın; kürtçüler-nurcular-İslamcılar-siyonistler-evanjelistler aynı cephede!.. Amaç; bir kürt devleti kurmak, ortak düşman; Türkiye Cumhuriyeti ve Türklük!

Kürt Said’in Selefleri İngiliz İşbirlikçisi Masonlar!

Saidi Kürdi(Nursi), kimlerle aynı yolun yolcusu olduğunu, **“Divan-ı Harbi Örfi, İki Mekteb-i Musibedin Şehadetnamesi”** adlı kitabında şu şekilde ifade ediyordu: **“Seleflerim; Cemalettin-i Efgani, Mısır Müftüsü merhum Muhammed Abduh, Ali Suavi...”**

Kürt Said’in, “seleflerim” dediği isimlerden Ali Suavi, Cemalettin-i Efgani(Afgani) ve Muhammed Abduh’un üst derece masonlardan olduğunu biliyoruz. Ve yine biliyoruz ki; Cemalettin Efgani ve Muhammed Abduh, Hicaz bölgesini Osmanlı’dan koparmak için İngilizler tarafından görevlendirilmiş birer işbirlikçidir.

Kahire’deki “Şark’ın Yıldızı Locası”na 7 Temmuz 1868’de 1355 numarayla girmiş olan Efgani; 1869 yılında, peygamberliğin aslında bir “sanat” ve “meslek” olduğunu iddia etmiş ve Osmanlı ulemasının ayaklanmasına neden olmuştu. Bu yüzden Osmanlı tarafından sınır dışı edildi.

Bizzat İngiliz belgelerine göre; Cemaleddin Efgani(Afgani), “Tanrıya inanma” şartı koşan İskoç mason locasına üye iken, buradan “Tanrısızlık” ithamıyla kovulmuş, o da Tanrı tanımazlığın makbul sayıldığı Fransız Grand Orient Locası’na girmiştir. Efgani, aynı zamanda Kahire Mason Locası’nı da kurmuş ve oranın büyük üstadı olmuştur.

Saidi Nursi’nin selefleri olan Efgani ve Abduh’un masonluğuna dair ayrıntılı bilgi için, 1960’ta Fransa’da basılan *“Les Francs Maçons”* adlı

kitaba bakabilirsiniz. İşte bu kitaptan kısa bir alıntı:

“Mısır’da kurulan mason localarının başına Cemaleddin Efgani(Afgani) ve ondan sonra da Muhammed Abduh getirildi. Bunlar, Müslümanlar arasında masonluğun yayılmasına çok yardım ettiler.”

Padişah II.Abdülhamit’in, gerçek niyetini çok iyi bildiği ve **“İngiliz işbirlikçisi bir maskara”** olarak tanımladığı Efgani, 1897 yılında öldüğünde İstanbul Maçka’daki Şeyhler Mezarlığı’na defnedilir. Mezarı, 1926 yılında, **Charles Cron** adlı esrarengiz bir Amerikalı yahudi tarafından yaptırılmıştır. Afganistan hükümetinin isteği üzerine kemikleri 1944’te Kabil’e gönderilir.

Efgani’nin talebesi ve kürt Said’in diğer bir selefi olan mason Muhammed Abduh ise Mısır doğumlu. Bakın İngiltere’nin Mısır sömürge valisi Lord Cromer, Abduh için neler söylüyor: **“Kuşkusuz İslami reformist hareketin geleceği, Şeyh Muhammed Abduh’un çizdiği yolda ümit vaat ediyor. Ve o yolun yolcuları, Avrupa’nın her türlü yardım ve teşviklerine layıktırlar.”**

Ne ilginç değil mi? Avrupalılar ve Amerikalılar, daha önce Muhammed Abduh için söylediklerini, bugün de onun halefleri olan Saidi Nursi ve Fethullah Gülen için söylüyorlar!..

Saidi Kürdi’yi, **“Mason ve Komünist kadar tehlikeli”** olarak tanımlayan Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi, Abduh için de şunları söylemiştir: **“Üstadı Efgani vasıtasıyla, masonluğu Ezher’e sokan odur.”**

Abduh, Osmanlı’ya karşı Arabi Paşa isyanında elebaşı ve fetvacıbaşı rolü üstlenerek, Mısır’ın 1882 yılında İngilizler tarafından işgal edilmesine ciddi katkılar sağlamıştır. Bu isyanlarda, Efgani’nin üstadlığını yaptığı Kahire Mason Locası üyeleri, İngilizlerle işbirliği içerisinde faaliyette bulunuyorlardı.

Saidi Nursi, Mardin’de Cemaleddin Efgani’nin talebesiyle görüşmüş ve -kendi tabiriyle- “siyasette muktesit mesleği ondan öğrenmiş”tir. Heralde bu yüzden olsa gerek, “Emirdağ Lahikası” sayfa 139’da ve Lemalar’ının

20.Lemasında, Osmanlı Devleti’ni parçalamak için uğraş veren “misyonerlerle ve Hristiyan ruhanileriyle ittifak” önermiştir... Ne de olsa selefleri de öyle yapmışlardı!..

Saidi Kürdi, hasta yatağındayken, kendisini ziyarete gelen Şeyh Sait’in torunu Abdülmelik Fırat’a şunları söylemiştir: **“Ben, biraderi azamım, erkemim Şeyh Sait efendinin öcünü alacağım, aldım!”**

Saidi Nursi’nin, “öcünü aldım” dediği Şeyh Sait köpeği, bildiğiniz gibi “Bağımsız Kürt İslam Devleti” kurmak için silahlı adamlarıyla Türkiye Cumhuriyeti’ne karşı ayaklanarak, Türk askerine kurşun sıkan ve **“Bir Türk öldürmek, yetmiş gavur öldürmekten daha üstündür!”** diyen bir İngiliz işbirlikçisinden başka bir şey değildi.

“Yunan’a ve İngiliz’e Teslim Olun, Kuvvacıların Kellesini Getirin!” Bildirisinin Altında Saidi Kürdi’nin İmzası

İtilaf devletleri 30 Ekim 1918’de Osmanlı Devleti’ne Mondros Mütarekesi’ni imzalatmışlar, böylece Osmanlı’nın tasfiyesi fiilen yürürlüğe girmişti. Bu tasfiye anlaşmasına karşı, ülkenin bir çok yerinde örgütlenen ve yeni bir bağımsızlık savaşına girişen Kuvayı Milliyeciler’e karşı çıkan teşkilatlar arasında “Teali İslam Cemiyeti” vardı. Başındaki İslam kelimesi sizi aldatmasın, bu cemiyeti kurduran yine İngilizler’di.

Teali İslam Cemiyeti’nin yöneticileri arsındaki etkin isimlerden biri de Saidi Kürdi idi. Teali İslam Cemiyeti 16 Eylül 1919’da “İkdam” gazetesinde bir bildiri yayımlayarak, Türk Milleti’ni, “Kuvayı Milliye’ye destek vermemeye”, hatta “onlara karşı mücadele etmeye” çağırıyordu. Ve hatta bu bildiride, halktan Mustafa Kemal’in kellesi isteniyordu!

Bu bildirinin altında imzası bulunanlardan biri de Saidi Kürdi(Nursi) idi. İşte oldukça uzun olan bu bildiriden bazı bölümler:

“Ey Anadolu’nun masum ve mazlum ahalisi!

(...) Anadolu’da Mustafa Kemal ve Kuva-yı Milliye maskaraları Yunan askerlerinin

önünden nâmerdane bir surette kaçarken, zavallı saf ve gafil ahali ve askerden cem ettikleri kuvvetleri düşmanla harbe tutuşturarak (...) yalanlar ve hilelerle savuşup kaçtılar.

(...) Yazık bin kere yazık ki, gerek harb içinde, gerek mütarekeden sonra memleket bunların fitne ve fesadı uğruna milyonlarca evladını telef ediyor da Enver, Cemal, Mustafa Kemal vesaire beş on eşkıyanın vücudunu ortadan kaldırmak için icab eden küçük fedakarlığı göze almıyor.

Millet (...) hala kendisini aldatan bu heriflere niçin diyemiyor ki, ‘Ey hainler, ey Allah’tan korkmayan ve Peygamberden haya etmeyen mahluklar, muharebe ettiniz başımızı bin türlü belalara soktunuz, mağlup oldunuz, şimdi niye tekrar, gücünüz yetmediğini ikrar ve imza ettiğiniz devletleri yeniden kızdırarak üzerimize husumet ve gazaplarını davet ediyorsunuz? İngilizleri kızdırdınız, üzerimize Yunanlıları musallat ettiler. Harpte mağlup olduktan sonra uslu oturmak ve mağlubiyetin neticesine katlanarak telafisini sabr-u sükun ve akl-u tedbir dairesinde izale etmekten başka çare var mıdır? Düşünmüyor musunuz ki Yunanlılara fazla zayıat verdirmek bile bundan sonra bizim için hayırlı ve menfaatli bir şey olmaz.

Hem sizler ey yalancı ve deni şâkiler!

(...) Kendinize ne hakla, ne yüzle Kuva-yı Milliye adını veriyorsunuz? Utanmaz hainler, artık yakamızı bırakın. Cenab-ı Hakk’ın gazap ve laneti sizin üzerinize olsun.’

Şimdi sulh imzalandı Kuva-yı Milliye belasının tevliid ettiği mecburiyetle galip devletlere karşı yeniden taahhüt altına girdik. Devletler şimdi bize “Eğer Anadolu’da Kuva-yı Milliye isyanını bastırmazsanız İstanbul’u da elinizden alacağız” diyorlar.

Ey Anadolu’nun mazlum ve muhterem ahalisi!

Elinize aldığınız bu fetva-yı şerife göre, bu katil canavarları (Kuvvacıları kastediyor) daha ziyade yaşatmamakla memur ve mükellefsiniz. (...) Allah’ını, Peygamberini ve padişahını seven bu tarafa gelsin...”

Yani, “Ey ahali, savaşı kaybettik. Kaderimize razı olmak zorundayız. Aman ha sakın İngilizleri ve Yunanlıları kızdırmayın. Uslu uslu gidip onlara teslim olun. Mücadele ederseniz onlara karşı değil, Mustafa Kemal’e ve Kuvayı Milliyeciler’e karşı mücadele edin. Hatta Mustafa Kemal’in kellesini getirip İngilizlere ve Yunanlılara teslim edin!”...

Emniyet’in Kitabında Saidi Kürdi’ye Övgü!

Türklüğe, Türkiye Cumhuriyeti’ne ve ulu önder Atatürk’e kin kusan, ömrünü kürtcülük ve “bağımsız kürdistan” mücadelesiyle geçirmiş olan Saidi Nursi’nin, kürtcü ve şeriatçı çevreler tarafından övülmesi normaldir de, Türkiye Cumhuriyeti Emniyet Genel Müdürlüğü’nün “İslam’da Mezhepler, Tarikatlar ve Dini Akımlar” adlı kitabında övülmesine ne demeli? Bunun gözden kaçmış bir büyük yanlış olduğun inanmak istiyor ve toplumun huzuru devletin bölünmez bütünlüğü için canla başla fedakarca görev yapan vatansever polislerimizi bu yanlışın sorumluluğundan tenzih ederek yanlışın düzeltilmesi için göreve çağırıyoruz. İşte Emniyet’in kitabında kürt Said:

“Küçük yaşta klasik medrese eğitime başlayan Said Nursi, kısa bir sürede bu eğitimini tamamlamış ve ilme olan iştiahi sebebiyle, meşhur alimlerle temas kurabilmek amacıyla çeşitli illerde seyahatlerde bulunmuş ve bu sayede etrafında tanınmaya başlamıştır.

Hareketli yapısı itibarıyla dikkatleri üzerinde toplayan Said Nursi, kısa zamanda elde ettiği dini ilimler alanındaki bilgi birikimi ile kendisini kabul ettirmiş ve bu çevrelerce ‘zamanın iyisi’ anlamına gelen ‘Bedüzzaman’ lakabı ile anılmaya başlamıştır...” (Aktaran: Ergün Poyraz, “Tarikat, Siyaset, Ticaret ve Cinayet - Masonlarla El Ele”, Togan Yayıncılık, s. 290)

Görüldüğü gibi kürt Said’i öven bu satırlar, devlet kurumlarındaki nurcu-fethullahçı yapılanmaya açık bir kanıt niteliği taşıyor. Başbakanlık makamında oturan zatın ve “Milli” Eğitim Bakanlığı gibi son derece önemli bir makamı işgal eden şahsın bile Saidi Kürdi hayranı olduğu yerde -ki aynı durum bürokratik, milletvekilliği, bakanlık, başbakanlık yapmış birçok kişi için ve

Cumhurbaşkanlığı yapmış birkaç kişi için de geçerli-, devlet kurumlarının nurcu-fethullahçıların istilasına uğraması, pek de garipsenecek bir durum olmasa gerek!..

Devletin, bürokrasinin, yargının, emniyetin ve eğitim-öğretim kurumlarının içerisinde bir virüs gibi yayılarak Türkiye Cumhuriyeti'ni içten kemiren bu yapılanmaya en kısa süre içerisinde

Türkçü kadroların “Dur!” diyeceğini ve bu virüsün canının cehenneme yollanacağını ümit ediyorum. Uyuyanların bir an önce uyanması dileğiyle...

Tanrı Türk'ü Korusun!

IRAK'IN ÜÇE BÖLÜNMESİ

■ OĞUZ KARAHAN

Irak'ta her gün, en az 50'den fazla kişi hayatını kaybediyor. Ülke, gittikçe çığırından çıkan bir iç savaşın içinde... Saddam Hüseyin'in; 31 Aralık günü asılarak idam edilmesinden sonra işler daha da karışacak. Amerika her ne kadar, **“bu Irak'ın iç işidir”** süsü vermeye çalışsa da bütün dünya biliyor ki verilmek istenen mesaj gayet açıktı. ABD Araplara, **“bayramın birinci günü istediğim kişiyi gözünüzün önünde ipe çekerim, size de televizyon ekranından seyrettiririm”** diyordu.

Dünyanın en rezil milletlerinden biri bu Araplardır. Milleti millet yapan bütün unsurlar; yani aynı soydan gelmek, aynı dili konuşmak, aynı kültürden beslenmek ve hatta mutlak şart olmamakla birlikte aynı dine inanmak ve aynı topraklarda yaşamak gibi koşullar mevcut olmasına rağmen Araplar ilkel kabileciliklerinden sıyrılıp millet olmayı başaramamış, aksine ellerine yüzlerine bulaştırmışlardır. Elleri soydaş kanına, yüzleri gözyaşına bulanmış fakat yine de akıllanmamışlardır. Dünyanın en rezil milletlerinden biri dedik, belki az bile söyledik. Öyle olmasaydı Irak'ta Kürdler, Ortadoğu'nun geneli göz önüne alındığında da Yahudiler istedikleri gibi at oynatabilirler miydi?

Saddam Hüseyin idam edildi. İyi de edildi. Öldürdüğü, işkence ettiği, zindanlarda çürüttüğü Türkleri her hatırladığımızda bizim de gözümüzü kan bürüyordu. ABD kuklası maskaralar onu Duceyil Katliamı sebebiyle asmışlar. Yerseniz tabii!

Saddam'ın idam kararı çok önceden alınmıştı. Pek çok kişi bunu zaten biliyor. ABD'nin Irak'ı

işgalinin ardından, 9 Nisan 2003 tarihinde Bağdat'ta Saddam Hüseyin'in heykellerinin boynuna çelik halat takılarak yıkılması Saddam'ın ele geçirildiğinde muhakkak idam edileceğinin de işareti idi. İdam kararı çok önce alındı dedik ama karar tarihi 2003 değil, 1991'dir. Birinci Körfez Savaşı esnasında İsrail'e otuz dokuz tane füze isabet ettirdiğinde Saddam'ın idam fermanı da yazılmıştı.

Irak'ın üçe bölünmesi projesi yeni bir fikir değil. 1982 yılında Dünya Siyonist Örgütü WZO'ya bağlı Enformasyon Dairesinin yayın organı olan Kivunim (Yönelişler) adlı dergide yayımlanan bir raporda [Şubat 1982, sayı: 14], İsrail'in söz konusu stratejisi adım adım çizilmiştir. Oded Yinon adında Dışişleri Bakanlığında görevli bir Siyonist'in kaleme aldığı, “1980'lerde İsrail İçin Strateji” adlı raporda; Ortadoğu'daki her ülke tektek ele alınıp bölünme senaryoları ortaya konulmuştu. Irak konusunda öngörülen bölünme oldukça dikkat çekicidir. Planda; Irak'ın kuzeyinde bir Kürd devleti, ortada Sünni bir Arap devleti, güneyde ise bir Şii devleti olmak üzere üç parçalı bir yapı düşünülmüş. Amerikan desteğini arkasına almış olan Kürdlerin talep ettikleri federal yapı ile İsrail'in planı arasındaki muazzam benzerlik açıkça görülmektedir. Bizimkiler armut toplarken, başkaları nelerle uğraşıyormuş!?

ABD'nin Irak'ı işgali ve sonrasında yaşanan gelişmeler, bu bölme projesinin gerçekleştirilmesi adına yapılan faaliyetleri de gözler önüne seriyor. İşgalin hemen ertesinde, Şii ve Sünni inançlı Araplar birlik-beraberlik içindeydiler. Hatta, cami çıkışında aracına konulan bomba ile öldürülen Şii önderlerden Muhammed Bekir El-Hekim'in gayretleri neticesinde, işgale karşı ortak tavır

alındığını göstermek için, birlikte Cuma namazı kılmak gibi, manevi değeri yüksek uygulamalar yapılmıştı. Bugüne baktığımızda ise, Şii ve Sünni Arapların birbirlerini bir kaşık suda boğacak hale geldiklerini görüyoruz. Sorulması ve muhakkak cevaplanması gereken sorular var. Sünni Araplara göre baş düşman kim? ABD mi, Şiiler mi, Mukteda Es Sadr mı? Halî hazırdaki fotoğraf onu gösteriyor ki, Şiiler. Pekiyi, Şiilerin baş düşmanı kim? ABD mi, Sünniler mi, Baas mı? Yine fotoğraf onu gösteriyor ki, Sünniler. Bu soruları herkes soruyor, herkes kendine göre cevaplıyor. Esas soruyu biz soralım, fotoğrafın fotomontaj olma ihtimali var mı? Hiç şüphesiz...

Askerî ve siyasî stratejide, “düşman değiştirme operasyonu” adı verilen bir çalışmanın izlerini rahatlıkla görebiliyoruz. Düşman değiştirme operasyonu çok masraflı ve çok uğraştırıcı bir çalışmadır fakat başarılı olduğu takdirde getirisi oldukça yüksektir. Okuyucularımıza küçük bir örnekle izah edelim: Son imparatorluğumuz olan Osmanlı yönetimini kim yıktı? Devşirmelerin başa geçmesi, sistemin yetersiz kalması vs. bir sıra sebep sayılabilir. Fakat son ve kesin darbeyi indiren kimdir? Birinci Dünya Savaşı öncesi bizi bitirmeyi kafasına koymuş olan İngiltere... Gelin görün ki; Osmanlı’yı yıkanın İngilizler olduğunu unutan Türkler, 80 yıldır kurtuluş günlerinde Yunan süngülüyor. İşte, düşman değiştirme operasyonu böyle bir şeydir. Azerbaycan’ın bağımsızlığını ilan ettiği günlerde ülkede çok ciddi bir Rus düşmanlığı vardı. Fakat bugün, Azerbaycan’da pek az kişi Rus düşmanı olmakla birlikte, Ermeni’ye kin gütmeyen bir tek kişiye bile rastlayamazsınız. Bu da bir düşman değiştirme operasyonudur. Araplar bizi hançerledi, doğru. Yunanlılar yurdumuza göz dikti, bu da doğru. Ermeniler Azerbaycan’ın % 20’sini işgal etti. Hepsi doğru. İngiliz fotomontaj yaparken resme Arap ve Yunan’ı dahil etmişti, Rus da Ermeni’yi... Aynı şey bugün Irak için de geçerlidir.

Her iki tarafın da gerçek düşmanı, Evangelist-Siyonist ABD-İngiliz-İsrail konsorsiyumu olduğu halde, Sünni ve Şii Araplar bugün birbirlerini boğazlıyor. Irak’ta işlerin çığıından çıkmasının esas sorumlusu, her yaptığı hareket ABD’nin ekmeğine yağ sürmek olan, El Kaide tipi örgütlenmiş Vehhabi gruplardır. El Hekim suikastını, ABD’nin ekmeğine yağ sürerek

gerçekleştiren Zerkavi değil miydi? ABD hedeflerini ortadan kaldırmak varken, Şii türbelerine bomba koymak kimin işine geliyor? Bu noktada; Sadr’ın yaptıklarına anlam vermek, kafasından neler geçtiğini tahmin edebilmek oldukça güç. El Hekim öldürülene kadar Sadr için baş düşman ABD idi. Sadr o kadar kararlıydı ki; Şii ileri gelenlerinden bir kısmının ABD ile ılımlı ilişki içinde olmalarına şiddetle karşı çıkmış, Irak Geçici Yönetim Konseyi’ni tanımamış ve işgali açık bir şekilde reddetmişti. Sadr, gerektiğinde Sünni gruplarla işbirliğine gitmiş ve Türkmenlerin üçte birini oluşturan Şiilere de Kerkük ve Tuzhurmatu gibi bölgelerde önemli destek vererek Kürdlerin saldırı ve baskılarına karşı bayrak açmıştı. Hatta pek çoğumuz hatırlayacaktır, Barzani Irak’ın diğer bölgelerinden gelip kendisinin kontrol altında tuttuğu yerlere giren her araçta KDP’nin sözde Kürdistan bayrağının asılı olmasını zorunlu hale getirdiğinde gereken cevabı bütün araçlara Irak bayrağı astırarak veren de Sadr’dan başkası değildi. El Hekim’in ölümüyle Irak’taki Şii hiyerarşisi içerisinde, ABD işbirlikçisi Ayetullah Ali Sistani rakipsiz kaldı. Sistani’nin emriyle direnişi bırakan Sadr, kendi mahallesine çekilir çekilmez de Vehhabi gruplarının saldırısına uğradı. Bugün Irak’ta direnişi sürdürenler ne Şiiler, ne Baas, ne de Vehhabiler... ABD hedeflerine en ciddi saldırıları yapanlar, samimi vatanseverlerin oluşturduğu Sünni gruplarıdır. Sadr’ın en büyük yanlışlığı, Vehhabilerin yarattığı kaosu faturasını Sünnilere çıkarmasıdır. Bunun karşılığı olarak, Sünni direniş grupları da artık Şii hedeflerine saldırmaktadır. Her gün onlarca ABD domuzcuğunun öldürüldüğü, keşif ve gözlem görevi yürüten helikopterlerin düşürüldüğü, birkaç uçak dolusu tabutun ABD’ye postalandığı o güneşli ve güzel günler çok geride kaldı. Artık en verimli çalışılan günlerde bile en fazla 2 veya 3 ABD’li öldürülüyor. ABD’nin Ebu Gureyb’de yaptıkları unutuldu. Bağdat’ta, Samarra’da, Ramadi’de, Felluce’de, Bakuba’da, Telafer’de sivil yerleşim alanlarını füzelerle vurması da unutuldu. Kısacası, düşman değiştirme operasyonu başarıya ulaşmıştır.

ABD hükümetinin yayımladığı Irak Çalışma Raporu da açıkça göstermektedir ki, Kürdlerin kontrolündeki yerler ile Bağdat haricinde ABD’nin hiçbir gücü yoktur. Hatta Bağdat’ta bile yeterli ölçüde denetime sahip değildir. ABD,

Irak'tan çekilmeden önce kesinlikle pimi çekilmiş bir el bombasını geride bırakacaktır. Kürdler, ABD'nin çekilmesinden korktukları kadar hiçbir şeyden korkmuyor. ABD giderse Araplar Kürdleri iki günde temizleyecektir. Bunu öngörerek Arapları Sünni-Şii çatışmasına sevk ederken, Kürdlerin kuzeyde bağımsız devlet haline gelmesinin önündeki pürüzler de ortadan kaldırılıyor. Türkiye ve Türkmenler bütün bu

olan-bitenin içinde nerede peki? Abdullah Gül her şeyi daha önce söyledi: **“Tarih boyunca Kürdleri biz koruduk, yine biz koruruz”** dedi. ABD Senatosundan Demokrat senatör Mc Cain de **Kerkük'te Türkmenlerin etnik temizliğe maruz kalabileceğini** söylüyor. Kürdleri koruyacağını söyleyen T.C hükümeti, sizce Irak Türklerini korur mu?

Tanrı Türk'ü Korusun!

GENÇLİĞİN TÜRKÇÜLÜĞE YÖNELMESİ

■ TUĞRUL ALTAYLI

Gençlik... Türk milletinin kökü, Türk milletinin geleceği. Öyle ki, güçlü, milliyetçi ve vatansever bir gençlik, bir milleti zaferden zafere koştururken; miskin, ürkek ve çıkarıcı bir gençlik, milletini bataklıklar arasında gezdirir.

Gençliğin milliyetçi olması zorunludur. Milliyetçi düşünceyi benimseyen gençliğin, Türklüğü, beyinde, kalbinde; özünde, sözünde yaşaması gerekir. Türklüğü hayatının her yerine yerleştirmesi gerekir. Gerekir de, bu nasıl olacak?

Türk gençliğinin, Türkçülüğe yönlendirilmesi nasıl olacak? Bu konuda ilk görev, aileye düşmekte. Yeterli Türklük bilincine ve duygusuna sahip olan aile, evlâtlarına bu duygu ve bilinci aşılayacak, onun da aynı duygu ve bilinç ile yaşamasını sağlayacak. Peki, sonra? Sonra ne olacak? Genç, beyninin içine yönelik saldırılara sadece ailesinden aldıkları ile mi direnecek? Bir yandan Nurcuların ve diğer gerici, yobaz oluşumların, bir yandan da komünist, Kürdçü oluşumların saldırılarına, sadece ailesinin kendisine verdiği bilinç ve duygu ile mi karşı koyacak?

İyi bir Türk ailesinin, evlâdına aşıladığı Türklük bilinci ile genç, iyi bir Türk genci olabilir. Ama tam anlamı ile bir Türkçü olabilir mi? Hayır... Eğer aile, Türklük bilinç ve duygusu ile yetiştirdikleri evlâtlarına, aynı zamanda Türkçü düşünceyi de aktarmaz ise eğer, gencin Türkçülükle tanışması, Türkçülüğe yönelmesi âdetâ şans ipliğine bağlı hâle gelecektir. Bu durumun sorumlu ise ne genç, ne de ailesidir. Bu durumun sorumluluğu, gençliğimize yeteri kadar

millî bilinç vermeyen eğitim sistemimiz ve ne yazık ki, biz Türkçülerdedir.

1931 yılında Aydın'ı ziyaret eden Ulu Önder Gâzi Mustafa Kemal Paşa, Türk Ocağı binâsına geldiğinde, buradakilere “kültür, sağlık ve ekonomi konularında köylüyü aydınlatacak çalışmalarının olup olmadığını” sormuştu. Aldığı yanıt ise oldukça ilginçti.

- *“Harcırah ve vasıtamız olmadığı için gidemiyoruz.”*

Bunun üzerine Ulu Önder, kızgın bir şekilde, şu yanıtı vermişti.

- *“Siz gidemiyorsunuz ama bir sürü yobaz, çarığı çektiği gibi sırtında torbası ile karanfil yağı satacağım diye inkılâbı köstekleyen yayınlarla köyleri adım adım dolaşmaktadır. Sizin ise bu uğurda en küçük tedbir ve hareketiniz yok.”¹*

1931-2007... Aradan geçen 76 yıl. Ama zihniyetlerde değişen pek bir şey yok. O zaman da olanak yetersizliğinden yakınanlar, bugün de olanak yetersizliğinden yakınanlar. İyi de, Ulu Önder'in vurguladığı gibi Türk düşmanı yobazlar, komünistler, Kürdçüler, neden bu durumdan yakınmıyorlar? Neden onlar, bizim şuyumuz buyumuz yok deyip, kendilerini geri çekmiyorlar?

Yanıtı basit. Çünkü, ne kadar kötü ve sakat olursa olsun, inandıkları ideolojinin peşinden gidiyorlar ve kendilerine göre doğru olanı yapıyorlar. Ne yazık ki, bir çok gencimiz de, bu kişilerin

¹ <http://www.atam.gov.tr>

peşinden gidip, bir süre sonra onlardan biri oluveriyor.

Peki, sorun sadece, gençliğin Nurculuk başta olmak üzere dinci akımlara ve diğer Türk varlığına düşman akımlar mı? Tabii ki, hayır. Ben bu yazımı tamamlamak üzere iken, televizyonda, özel bir okulda yaşanan uyuşturucu partisinin görüntülerini izlemek zorunda kaldım ve yazımı buna göre yenilemek zorunda kaldım.

Gençliğimize yönelik saldırı, bir yandan fikirlerine yönelirken, bir yandan bütün vücuduna yöneliyor. Bugün birçok televizyon kanalında aynı soru soruluyor. Gençler, bu hâle nasıl geldi? Onlar bu hâle kendileri gelmediler. Başkalarının elleri ile getirildiler. Bir yandan beyinleri felce uğrattıldı. Böylece düşünceleri engellendir. Bir yandan da ruhları, dünyevî azaba sokularak, doğru-yanlış kurtarıcı aramaları sağlandı. Kurtarıcı aramaya başladıklarında ise bir anda, gizli bir el ortaya çıktı ve onlara kurtarıcı olarak, uyuşturucu sunuldu. Ne tuhaftır ki, gençliğimize neler oluyor, diye soranlar bilerek ya da bilmeyerek, onun beynini felce uğratarak, düşünmesini engelleyenlerdi. Ama hâlâ kimse bu durumun farkında değil.

Bir tarafta dinciler, bir tarafta Kürdçüler... Bir tarafta uyuşturucu, bir tarafta ruh köreltici âlemler... İkisi arasında gençlik. Bu gençlik, Türk gençliği. Türk'ün gençliği. Gençlik, etrafındaki bu ateş çemberini yarmak istiyor. Yaracak. Çünkü bu güç onda var. Zaten Gâzi Mustafa Kemal Paşa, "Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur" dememiş miydi? İşte gençliği, kurtaracak olan, onu yaşatacak olan bu asil kandır. Yerli, yabancı hainler, Türk gencini akrep sanmaya devam etsinler, o akrep değil, bozkurt olduğunu yakında bütün dünyaya gösterecektir.

Gençliğin, özüne yani bozkurda nasıl döneceğini ise en büyük Bozkurt, Türk'ün eşsiz "Gök Kurt"u Gâzi Mustafa Kemal Atatürk ortaya koymuştur. 25 Mart 1923 tarihinde Tarsus'ta Tarsuslu gençlerle konuşan ve Hâkimiyeti Milliye gazetesinde de yayınlanan konuşmasında, Gökçurt, şunları söylemiştir:

"Tarsus gençlerini övgüyle selâmlarım. Kişiler hayatta üç devre geçirir. Devletlerin hayatı da bu devreleri geçirebilir. Eski Osmanlı hükûmeti bu

hayata ait devrelerin üçünü yaşadıktan sonra insanlık tarihine karıştı. Onun yerine dünya tarihinde bir yeni Türkiye devleti dikildi. Yeni Türkiye devleti bütün Türklük karakterlerini, yani onun dinç, kararlı, erdemli özelliklerini kendisinde toplamıştır.

Gençler, biz size geçmişten, geçmişin esassız rivayetlerinden geçmişin müesselerinden temizlenmiş bir yeniden doğuş sunuyoruz. Olaylardan, olayların mecburiyetinden çıkan bu doğum, sizin çok kıymetli katılımınızla, aydın yardımınızla çıktı. Bu yeni doğuşu büyütüp yükseltmek bizlerden sizlere düşer. Bu görevde başarılı olacağınıza gördüğüm deliller sayesinde kuvvetlice inananlardayım. Saygıdeğer gençler, hayat, mücadelede ibarettir. Bundan dolayı hayatta yalnız iki şey vardır. Galip olmak, mağlûp olmak. Size, Türk gençliğine bıraktığımız vicdani emanet, yalnız ve daima galip olmaktır ve eminim daima galip olacaksınız.

Milletin yükselme yolları ve şartları için yapılacak şeylerde, atılacak adımlarda kesinlikle kararsızlık etmeyin. Milleti o yüksek dereceye götürmek için dikilecek engellere hep birlikte engel olacağız. Bunun için beyinlerinize, düşüncelerinize, bilginize, gerekirse bileklerinize, bazularınıza bacaklarınıza başvuracak, fakat sonuçta mutlaka ve mutlaka o amaca varacağız. Gerek burada ve gerek seyahat ettiğim bütün yerlerde genç arkadaşlarınız, hep sizler gibi hisli, kararlı ve cesurdur. Bundan dolayı şimdiden geleceğin parlak ufuklarını görmekte mutludur. Bu millet sizin gibi evlâtlarıyla lâayık olduğu olgunluk derecesini bulacaktır.

*Beni çok memnun ettiniz. Huzurunuzla ve özellikle kararlı sözlerinizle mutluyum. Size, arkadaşlarınıza ve Tarsus halkına teşekkür borçluyum."*²

Gençliğin etrafındaki yok edici ateşi söndürüp, içindeki Türkçülük ateşini yakması için neler yapması gerektiğini ortaya koyan Gâzi Paşa, bu konuşmasından beş gün öncede Konyalı gençlere şöyle diyordu:

"En çok bizim milletimiz, milliyetinden habersiz oluşunun çok acı ve cezalarını gördü. Osmanlı İmparatorluğu içerisindeki çeşitli kavimler hep

2 a.g.e.

milli inançlarına sarılarak, milliyet ülküsünün kuvvetiyle kendilerini kurtardılar. Biz ne olduğumuzu onlardan ayrı ve onlara yabancı bir millet olduğumuzu sopa ile içlerinden koyulunca anladık. Kuvvetimizin zayıflığa uğradığı anda bizi küçük gördüler. Anladık ki, kusurumuz kendimizi unutmaklığımızmış. Dünyanın bize saygı göstermesini istiyorsak öncelikle biz, kendi benliğimize ve milliyetimize bu saygıyı hissen, fikren, fiilen bütün çalışma ve hareketlerimizle gösterelim; bilelim ki milli benliğini bulmayan milletler başka milletlerin aavidir.

Milli varlığımıza düşman olanlarla dost olmayalım. Böylelerine karşı bir Türk şairinin dediği gibi, (Karşı duvardaki levhayı işaret ederek) 'Türküm ve düşmanım sana, kalsam da bir kişi' diyelim. Düşmanlarımıza bu gerçeği ifade ettiğimiz gün, inancımıza, ülkümüze, geleceğimize yan bakan her ferdi düşman kabul ettiğimiz gün, milli benliğe uzanacak her eli şiddetle kırdığımız, milletin önüne dikilecek her engeli derhal devirdiğimiz gün, gerçek kurtuluşa ulaşacağız. Ve sizler gibi aydın, kararlı, imanlı gençler sayesinde bu kurtuluşa ulaşacağımıza emin olabiliriz."³

Türk gencini, Türkçülük yoluna yönlendirmek için izlenmesi gereken yol budur. Gençliğimize millî varlığımıza düşman olanları ve onlara karşı neler yapılabileceğini öğretmek. Türk gencinin, gerçekte kendisine düşman olanlardan çok daha güçlü olduğunu, ona göstermek. Türk'ün gücünü, eşsiz tarihini, yayıldığı coğrafyayı öğretmek. Ama bunu yaparken, her şeyden önce inanmak. Türklüğü ve Türkçülüğü yaşamak.

Bunlar yapıldığı sürece Türk için sıkıntı yoktur. Çünkü bu şekilde Türkçü düşüncüyü benimsemiş olan Türk genci, Türklüğü yükseltecek ve dünyada lâyık olduğu yere, yani dünyanın zirvesine Türklüğü taşıyacaktır. Son sözü ise yine Türk'ün Ulu Önderi'ne, Gâzî Mustafa Kemal Atatürk'e bırakıyorum...

"Yürümekte olduğumuz yenilenme, gelişme ve medeniyet yolunda sizlerden oluşan bir Türk ordusunun mutlaka başarılı olacağına inancım kesindir. Şimdiye kadar olduğu gibi, birbirimize dayanarak ve hep beraber milletin iradesine dayanarak yürümekte devam edeceğiz.

³ a.g.e.

Milletimizin bitirmeye mecburi olduğu aşamalar büyüktür. Ulaşılması mecbur olan hedefler çoktur. Mutlaka bu aşamalar geçilecek, en nurlu hedeflere varılacaktır. Onun için birbirimize vereceğimiz işaretler! İleri! Daima ileridir." (20 Ekim 1925 - Konya)

Bork uçar saç görünür

Kılıç yarsa iç görünür

TANRI TÜRÜKÜ KORUSUN!
Yıldırım kılıç görünür

Kutsuzluktan gökteki ay
Bilir misin kaç görünür

Tutsak Türk'ün kurtulması
Kim demiş ki güç görünür

Umutsuzluk us işi mi
Bozkurt dağda geç görünür

Ülkemizi sevmek bile
Kimisine suç görünür

Bozkurt soyundan olana
Öz illere göç görünür

Er olana düşlerinde
Kılıç kargı meç görünür

Türk'ün bölüğüne karşı
Çin alayı hiç görünür

Urus adı her geçende
Gözümüze öç görünür

Gezlemişiz ok ucunda
Urum denen piç görünür

Yağı bir Türk eri görse
Korkusundan üç görünür

Türk çerisi yağlara
Enenmemiş koç görünür

Kırışa doyum olur mu
Kurt tok olsa aç görünür

Budunumuzun geçmişi
Başımıza taç görünür

Gün gelir ki açın bize
Alınacak baç görünür

Türk dendiğinde ey Erk neden
Ciğerinden uç görünür

KIBRIS, KIBRIS TÜRK'Ü ve ÖTESİ

■ NEJDET SANÇAR

Kıbrıs hâdisesi, Türklük için mutlu sonuçlar doğurdu. Bu mutlu sonuçlardan biri, Kıbrıs Türklerinden bir parçasının Yunan ve Rum kıyıcılığından kurtarılmasıdır. Bir başkası, günümüzün Türk ordusunun, üç bin yıllık tarihimizin en büyük gururlarından birisi olan Türk ordusunun ta kendisi olduğunu ortaya koymasındır. Bir üçüncüsü ise, yıllardan beri sürüp giden kıyasıya yıkıcılıklara rağmen, Türkiye Türkünün, gerektiği zaman büyük bir milli ruh ve şuur içerisinde birleşebileceğini göstermesidir.

Türkiye Türk'ü, Atatürk'ten sonraki devirlerde kendi kabuğuna çekilmiş, ürkek ve hattâ ödle bir havanın içine sokulmuştur. “Milli Şeflik” adı verilen devirde ve İkinci Dünya Savaşı sonlarında, batı sınırlarımızdan Türkiye'ye siyasi mülteci olarak sığınan Azerbaycanlı Türklerin, istek üzerine, doğu sınırlarımızdan Moskoflara teslimi, bu ödle ve ondan da kötüsü aşağılık siyasetin, kelimelerin en kötülerıyla damgalandırılacak örneklerinden birisidir. 1953'te, İstanbul'un büyük Türk hakanı Fatih ile şanlı ordusu tarafından fethinin 500. yıl dönümü, şehirde büyük törenlerle kutlanırken, bu törenlere devrin devlet ve hükümet başkanlarının katılmamaları, batılları gücendirmemek (!?) gibi garip, gülünç ve Türklük ruhunu incitici bir sebebe bağlanmak istenmişti. 1964'te, ilk Kıbrıs hâdisesi patlak verdiği sırada, ordumuz Yunanlılara haddini bildirmek üzere iken, o yılların Amerika devlet başkanı tarafından Türkiye başbakanı İsmet İnönü'ye gönderilen bir mektup sonucunda hareketin durdurulması da, böyle bir yüz kızartıcı hareketti.

Savaş, elbette ki, savaşmasını bilen milletlerin işidir. Türk soyu, üç bin yıllık tarihinde, parlak

çağlarında olduğu kadar, güçsüz devirlerinde ortaya koyduğu eserlerle de, bu işin dünya üzerinde tartışma kabul etmez en büyük temsilcisi olduğunu ispat etmiştir. Bu bakımdan, 1974 Kıbrıs hareketi, Türk ordusu için elde edilmiş çok tabii bir neticedir.

Bu başarılı askeri hareket sırasında Türkiye Türklerinin büyük bir milli şuur ve heyecan ile âdetâ tek kalp haline gelmiş olmaları ise, üzerinde asıl durulmaya değer meseledir. Bu netice göstermiştir ki, dünya Türklüğünün tek bağımsız parçası Türkiye Türkü, bunca yıkıcılıklara, hainliklere ve düşmanlıklara rağmen, Türklük ruhunu ve şuurunu kaybetmemiştir.

Yurdumuzda, Türklük ruhunun ve şuurunun bütün canlılığı ile yaşamakta olduğunu görmek, şüphesiz, çok mühimdir. Meselenin ortaya çıkmasından sonra, Ada'da iki kere girişilen hareket sırasında, Kıbrıs Türklerinden “ırkdaşlarımız” ve “soydaşlarımız”; Kıbrıs adasından da “Türk Kıbrıs” diye söz edilmesi de, bu ruhun ve bu şuurun sonucudur. Devlet Başkanı'ndan, ordumuzun Başkumandanı'na, yazarlara, fikir ve siyaset adamlarına, gazetecilere ve çeşitli sınıf ve seviyedeki kişilere kadar hemen herkesin Kıbrıs Türklerini soydaş veya ırkdaş diye yazıp söylemeleri, muhakkak ki, üzerinde durulmaya değer bir husustur.

Kıbrıs, elbette ki, bir Türk adasıdır. Ve Kıbrıs Türk'ü de, Türkiye Türkünün soydaşıdır. Fakat günümüzden otuz yıl kadar önceki tek parti istibdadı devrinde, Türk milliyetçiliğine karşı girişilen o hâince *Haçlı Seferinde*, Türkiye dışındaki Türklerle Türk yurtlarını düşünmeyi, onlarla ilgilenmeyi bir ihanet (!?) gibi göstermeye

çalışan ve yeltenen Türklük düşmanı zihniyetin ektiği lânetli tohumlar, dünya ve Türklük meselelerinden habersiz pek çok kafada, bu meselelere karşı bir şüphe, bir ürkeklik yaratmıştır. Türkiye dışındaki Türklerden veya Türk yurtlarından söz etmek, bu yüzden, tehlikeli veya korkulu bir davranış kılığına girmişti. Türk soyunun büyüklüğünü ileri sürmek Hitler Almanya'sının Alman ırkçılığına bağlanmış; Moskof'un, Çin'in, Acem'in ve çevremizdeki devletçiklerin sınırları içindeki Türklerden söz etmek, devletimizi büyük bir tehlikenin kucağına atacak bir maceracılık, hattâ emperyalist (!?) bir davranış diye gösterilmeye çalışılmıştı.

Fakat yalancılık, zorbalık ve şirretlik ile gerçekleri yok etme gayretinde bugüne kadar kimse başarı elde edememiştir. İnsanlık ruhundan ve haysiyetinden yoksun zorbalar, içinde yaşadıkları toplumları bir süre, belki, kandırmış veya sindirmişlerdir. Fakat sonunda gerçek, gün gibi ortaya çıkmıştır.

Bunun, bugün, bizim için en güzel ve mânâlı örneği, Kıbrıs meselesi dolayısıyla Türkiye'yi saran milli ruhtur. Türkiye Türk'ü, yurdunun bir parçası olan Kıbrıs ile orada sahipsiz kalmış bir avuç soydaşına, dünyayı ve yerli hainleri şaşırtacak şekilde sahip çıkmıştır. Ve bu sahip çıkış öyle bir coşkunluk ve Türklük sevgisiyle halelenmiştir ki, "milli"den ürken "milli"ye açıkça düşmanlık etmekten çekinmeyenler bile bu coşkun Türklük heyecanı ve havası önünde sinmişler, hattâ ona uyar görünmek zorunda kalmışlardır. TRT'nin, Kıbrıs konusu üzerindeki yayınları bunun en güzel ve en dikkate değer örneğidir.

Bu coşkun milli hava içinde "Türk" gerçeği üzerine eğilmek, artık Türkiye Türkleri için kaçınılmaz bir vazife halini almıştır.

Her şeyden önce, Türkiye dışındaki Türklüğün, Kıbrıs'ta yaşamakta olan bir avuç soydaşımızdan ibaret olmadığını hatırlamamız gerekir. Kıbrıs Türkleri nasıl soydaşlarımız ise, Ege denizindeki eski adalarımızda, Balkanlarda, Irak ve Suriye'de, İran'da, Kafkaslarda ve büyük bölümü Moskofların, küçük bir parçası ise Çinlilerin pençesindeki Türk illerinde yaşamakta olan milyonlarca Türk de, öylece soydaşımızdır, ırkdaşımızdır.

Kıbrıs Türklerine, ırkdaşlarımız oldukları için sahip çıkıp elimizi uzatmamız, hiç şüphesiz, soy suurunun bir neticesidir. Yani bu davranışın hareket noktası ve temeli ırktır. Daha açık bir söyleyişle bu davranış bir ırkçılıktır. Türk ve Türkiye düşmanlarının yıllardan beri bin bir hileli şekle sokarak korkunç bir hale getirmeye çalıştıkları Türk ırkçılığıdır. Türk ırkçılığı, işte bu milli ve insani düşüncedir.

Kıbrıs'taki soydaşlarımıza gösterdiğimiz bu milli ve insani ilgiyi, öteki ırkdaşlarımızdan esirgemek Türklük şerefimize ve insanlığımıza gölge düşürmez mi? Mesela, Irak'taki Türklük şuuru çok güçlü kardeşlerimiz ile daha yakından ilgilenmemiz için yeni bir Kerkük kıyımını beklememiz mi lazımdır? Aramızda siyasi bağlar olan İran'daki milyonlarca Türk'ün daha insanca yaşayabilmeleri yolunda bir takım dostça teşebbüslerde bulunamaz mıyız? Batı Trakya'daki soydaşlarımız için, İstanbul'daki zengin Rumlar kadar olmasa bile, bir takım insani hayat şartları elde etmeye çalışamaz mıyız?

İşte Turancılık budur. Dünya Türklüğünü, şartlara ve imkanlara göre düşünmek, onlara el uzatmak, onların da başka milletlerin insanları gibi insanca yaşamalarını sağlamayı düşünmek ve sağlamaya çalışmaktır.

1944-1945 ihaneti sırasında ve yıllarında, Türklük düşmanları, Türkiye dışındaki Türklerle ilgilenmeyi, yani Turancılığı, bir yandan maceracılık, bir yandan da emperyalistlik (!?) diye göstermeye çalışmışlardı. Halbuki bugün, o gibiler de, onlara inananlar da, Kıbrıs hareketini destekleyen ve alkışlayanlar arasındadırlar. Yani Turancılık yapmaktadırlar.

Yeryüzündeki Türklerin sadece Türkiye'deki Türklerden ibaret olmadığını bugün, lise çağındaki uyanık Türk çocukları dahi biliyor. Bu Türklerin, çoğunun, kendi öz yurtlarında tutsak hayatı yaşadıkları ise bir sır değildir. Afrika'daki çok iptidai ve küçük toplulukların dahi hürriyetlerine kavuşmakta olduğu bir çağda, dünyanın akışında yüzyıllarca söz sahibi olmuş, ona istediği şekli ve düzeni vermiş bir soyun bugünkü milyonlarının hem de kendi yurtlarında tutsak yaşamaları çok acıdır. Biz Türkiye Türkleri, eğer Türk isek, bu acıyı kalbimizde

duymaya mecburuz. Eğer duymuyor, duyamıyorsak, Türklüğümüz bir yana, insanlığımızdan şüphe etmeliyiz.

Kıbrıs hadisesi ve hareketi, Türkiye Türkünün büyük çoğunluğunun, yurtları ve devletleri dışında kalmış soydaşlarının varlıkları ve kaderleri ile candan ilgilenmeyi bir vazife saymış olduklarını göstermiştir. İkinci Dünya Savaşı yıllarındaki Türklük ve Türkçülük düşmanlığı sırasında, Kremlin ölçülerine uygun bir anlayışla, gerçek anlamının çok ötesinde bir manaya büründürülmeye çalışılan ırkçılık ve Turancılık, işte bugün, Kıbrıs Türklerine ve adasına karşı duyduğumuz ilgiden başka bir şey değildir.

Kıbrıs ve Kıbrıs Türk'ü, bugünkü dağınık ve tutsak Türk dünyasının küçük bir parçasıdır. Ona karşı duyduğumuz yakınlığı ve gösterdiğimiz ilgiyi öteki tutsak Türk yurtlarındaki Türklerden esirgemek manasız ve yersiz olur. Çünkü dünya Türklüğü bir bütündür. Yani tek millettir. Tıpkı bütün Macarların, bütün Almanların, bütün Japonların tek millet oluşları gibi...

Bizim fikir ve edebiyat tarihimizde bir bütünlüğü dile getiren kelime <<Turan>>dir. Turancılık, Tanrı'nın Türk yarattığı bütün insanları tek devletin sınırları içinde güçlü ve her alanda yükselmiş bir millet olarak görmektir. Bir Türk'ün böyle bir Türk devletini istememesi, ona karşı çıkması, hatta düşmanlık etmeye kalkması ne hazine, ne korkunç şeydir!

Bir kısmı ve belki de büyük bölümü ırkçılık ve Turancılık deyimlerine karşı çekingen ve hatta ürkek kişiler olsalar da, Kıbrıs hareketi, yurtlar ve milletlerine bağlı Türkiye Türklerinin Turancı ve Türk ırkçısı olduğunu ortaya koymuştur. Bu Türkler, Turancılığın Türkiye dışındaki Türk toprakları ve Türk ırkçılığının o topraklar üzerindeki soydaşlarımızla ilgilenme düşüncesi, fikri ve davası olduğunu anladıkları gün, bugünkü çekingen durumlarından sıyrılıp Türkçüler safındaki yerlerini alacaklardır. Kıbrıs davası, bunu, kesin şekilde göstermiştir.

Artık yol açılmıştır. İlerdeki seçimlerde iş başına gelecek siyasi kadroların mensupları arasında

Türklük şuuru ve bilgisi bakımından yeterli ve ülkücü kişiler söz sahibi olabildikleri takdirde, tutsak Türk illeri ve soydaşlarımız ile ilgilenme davasının daha başka bir mana kazanabileceği muhtemeldir.

TÜRK MUKAVEMET TEŞKİLATI

Neidet Sanca, İstanbul, 20 Eylül 1974

Kıbrıs Türk'ü, bir millî mücadele şuru

ÖTÜKEN, Ekim, 1974, 130 sayılı” bir teşkilat olarak benimsemiş ve muhafaza etmiştir. EOKA’dan 2,5 yıl sonra Türklere yönelik saldırıların artması üzerine savunma amacıyla kurulmuştur. Millilik vasfını kaybetmeyen bir mukavemet hareketi olarak kendini göstermiştir. TMT gücünü Türk milletinden, Türk tarihinin derinliklerinden gelen milli şuardan almış milli bir teşkilattır. Teşkilatın sembolü, Türk’ün efsanevi, ebedi sembolü BOZKURT’tur. Teşkilatın bayraktarlık ve sancaktarlıkları, değişik Bozkurt figürleri ile bu millilik vasfını dost, düşmana tescil ettirmiştir. İlk bayraktarlarımız “Bozkurt” kod ismi ile anılmışlardır. Kısaca diyebiliriz ki, TMT efsanevi bir teşkilattır.

Türk Mukavemet Teşkilatının Amaçları

a) Kıbrıs Türklerinin can ve mal güvenliğini sağlamak, b) Kıbrıs Türklerine yapılacak saldırıları geri püskürtmek; c) Enosis’e ulaşmak için yapılan teröre karşı durmak; ç) Rumlara ve İngilizlere karşı Kıbrıs Türklerinin haklarını savunmak; d) Anavatan Türkiye ile ilişkileri geliştirmek, Kıbrıs Türk halkının anavatana bağlılıklarını sürdürmek; e) Bu doğrultuda Kıbrıs Türk toplumunun birliğini, bütünlüğünü sağlamak, Enosis yanlısı Kıbrıs Rumlarının Türk toplumu içerisinde ideolojik etkinlik yaratmasını ve Türk cephesini bölmesini engellemek; diye sıralayabiliriz.

TMT ANDI

Kıbrıs Türkünün yaşayış ve hürriyetine, canına, malına ve her türlü an’ane ve mukaddesatına, Her nereden ve kimden olursa olsun, vaki olacak tecavüzlere karşı koymak için, KENDİMİ TÜRK MİLLETİNE ADADIM. Ölüm dahi olsa, verilen her vazifeyi yapacağım. Bildiğim, gördüğüm, işittiğim ve bana emanet edilen her şeyi canımdan aziz bilip sonuna kadar muhafaza edeceğim. Gördüklerimi, işittiklerimi, hissettiklerimi ve bana emanet edilenleri, hiç kimseye ifşa etmeyeceğim. İfşaatın bir ihanet sayılacağını ve cezasının ölüm olacağını biliyorum. Yukarıda sıralanan hususları harfiyen tatbik edeceğime, ŞEREFİM, NAMUŞUM ve bütün MUKADDESATIM üzerine SÖZ VERİR AND İCERİM.

ANADOLU’NUN TÜRKLEŞMESİ ÜZERİNE

■ ATILLA İDİL

Zeka seviyeleri, şahsımın anlayamayacağı kadar üst noktada bulunan bazı Anadolu milliyet(!)çileri, mozaikçiler, kürdcüler ve her devrin satılmışları, Türk Birliği demek olan Turan'ın gerçekleşmemesi için neler yapacaklarını şaşırmış durumdalar.

Şahsına karşı hissetmekte olduğum iyi(!) duyguları, beni tanıyanların çok yakından bildiği, sallama kitap yazarlığı tabirini dilimize kazandıran, gazeteci, yazar, çizer, konsept danışmanı Söner Yalçın, son birkaç aydır konsept danışmanlığı yaptığı yepyeni bir dizi ile hanelerimize konuk olmakta. Pazar akşamları Kanal D'de yayınlanan "Sağır Oda" adlı dizi, şu son aylarda yaşadığım gerginlikten beni alıp götürmekte, birçok durum güldürüsü dizisinden daha fazla eğlendirmektedir.

Senaryo yazarlığını, eski bir bankacı ve magazin dünyasının yakından tanıdığı bir isim olan Hakan Karahan adlı -ki kendisi aynı zamanda dizide Oğuz Bey adlı, kurban pazarında vurulan derin devlet adamını oynamaktadır- herif-i na şerif'in yazdığı, konsept danışmanlığını da daha önce de belirttiğimiz gibi Küçük Söner'in yaptığı bu dizi saçmalıklar dizisinin en can alıcı saçmalıklarından bir kaçını sıralamak gerekirse:

"II. Dünya Savaşı'ndan sonra Kırım'dan gemilerle kaçan Kırım Türkleri'nden bahsediliyor. Ki konuyu bilen herkes 18 Mayıs 1944 gecesi, Rusların Kırımlı ırkdaşlarımızı geceyarısı ansızın evlerinden toplayarak, hayvan katarlarında Sibiry'a sürgüne gönderdiklerini bilir! Hal

böyleyken bunu, farklı bir şekilde senaryoya yansıtmanın Türkçe'deki karşılığını sizler verin!"

"Yine bu saçmalıklar dizisinin birçok yerinde "Kutsal Türk-Cermen İmparatorluğu"ndan ve bunu kurmak için çalışan "Hançer Birliği" adlı karanlık bir örgütten bahsedilmekte, bu örgütün silahlı kuvvetini oluşturmak için Ukrayna'dan Ruslar getirilmekte ve bu örgütle mücadele için bir İslamcı, bir üniversite profesörü ve iki de derin devlet elemanı bayrak ve silahın üzerine el basarak yemin etmekte!"

Cümle cümle ilerleyelim!

1- Kutsal Türk-Cermen İmparatorluğu kelimesinin üzerinde düşünmek bile gerekmez. Ama, Neo-Nazi hareketinin ana eksenini oluşturan Thule efsanesinden aparıp bunu, Türk Birliği demek olan Turan gerçeğine yamamak olsa olsa cehalettir.

2- Yine İkinci Dünya Savaşı döneminde, Balkan Müslümanları tarafından kurulan Hançer Birliği adlı örgütü alıp bunu önceki maddede anlattığımız saçmalığa eklemek de ayrı bir bilinçsizliktir.

3- Irkçılar tarafından oluşturulduğu söylenen - Almanla işbirliği yapan Türk ırkçısı ya da Türkle işbirliği yapan Alman ırkçısı mı olur?- bu oluşumun, dünya genelinde yaklaşık yarım milyara yaklaşan nüfusu içerisinden silahlı güç çıkaramayıp bu işi, apayrı bir ırk olan Slavların üzerine ihale etmeleri de garabetten başka bir şey değildir.

4- Son olarak, Almanlarla işbirliği yapan hain(!!!) Türklerle mücadele için, bir çiftlik evinin altında bulunan bir yeraltı mahzeninde Türk Bayrağı, silah ve Kuran üzerine yemin eden dört kişinin kimliği gülmek ve güldükten sonra da acı acı düşünmek için yeter de artar bile!

Başta da demiştik ya son zamanlarda gemi azıya alan bazıları, Anadolu Türklüğü ile Türkistan Türklüğünün arasını açmak için her zamankinden daha fazla çalışıyor. Bazı kerametleri kendilerinden menkul sentezci Türkiye milliyetçileri(!) de, ışığa üşüşen sinekler gibi buna balıklama atlıyorlar.

Anadolu Türkleri'nin bin yıllık tarihine bakarsanız, biz Batı Türklerinin başı ne zaman sıkışmışsa, biz Batı Türkleri ne zaman Türklüğümüzü unutma noktasına gelmişsek her seferinde Türkeli'nden gelen yardım bizi ayakta tutmuştur.

13. yüzyıl ortalarında, Konya Sarayı Keykubat, Keyhüsrev, Keykavus gibi Farsların bile unuttuğu Farsça isimleri aldıkları ve Bizans'ın yeniden toparlanmaya başladığı dönemlerde Türkistan'dan Kayır Han önderliğinde gelen Harzemli Boyları ile K.Doğu Anadolu'ya yerleşen Hristiyan Kıpçaklar Anadolu'nun artık kaybolmaya yüz tutmuş bulunan Türklüğü için ateşleyici olmuşlardır.

Çingiz oğulları döneminde Anadolu'ya yerleşen yoğun nüfuslu Uygur, Turgut, Nayman vs. gibi Doğu Türkleri vardır.

18. yüzyılın sonlarında, Osmanlı'nın Kırım'ı Ruslar'a kaybetmesi neticesinde Kırım'dan çok yoğun oranda Türk göçü Anadolu'da yerleşmiştir.

Kayıtlara geçmemekle beraber, 19. yüzyıl ortalarında bile Türkistan'dan Anadolu'ya Türk yerleşmeleri mevcut olmuştur. (Örn: Ordu ilinin, Bolaman İlçesine bağlı bulunan Buhara Köyü'nü, Buhara'dan gelen soydaşlarımız kurmuşlardır. Bu köy bugün bile Türkistan tipini sergilemektedir)

Tamamen kozmopolit olan Osmanlı'ya Türkçülüğü, milliyetçiliği getiren ve kendi tarihini hatırlatan da Türkistan ve İdil-Ural-

Kırım-Azerbaycan Türkleri olmuştur. Hüzeyinzade, Resulzade, Gaspıralı, Akçura vs.

Cumhuriyetin ilanı ile birlikte, Türk Devrimi'nin gerçekleşmesi için çalışan Atatürk'ün yanında Türkistan kökenli bir hayli ziyalı yar almaktaydı.

Bugün Türkiye'de insanların içinde bir Türklük ateşi yanıyorsa, bunda Kıbrıs meselesinin yanında, Doğu Türkistan'dan, ellili yılların başlarında Türkiye'ye sığınan kardeşlerimizin payı çok büyüktür.

Bugün de, Türkiye'de Türkçülük fikri -içeriden ve dışarıdan gelen bütün darbelere rağmen- dimdik ayakta ise, Türkçüler, ELBİRLİĞİ DERNEĞİ gibi örgütlü bir güç olarak faaliyette bulunuyorlarsa, bunda Türk Dünyası'nın çeşitli köşelerinden ve değişik nedenlerle Türkiye'ye gelen ırkdaşlarımızın payı çok büyüktür.

Evet, Turan kurulacaktır! Kerametleri kendinden menkul Anadolu milliyetçi(!)leri, Türkiyeciler, mozaikçiler, çiçek bahçesiciler, Amerikancılar, Avrupacılar, Çinciler, Rusçular, Arapçılar, Farsçılar ne yaparlarsa yapsınlar Turan; hem de çok yakında gerçek olacaktır. Ve bu Turan Devleti'ni, tarihte örneklerini bir çok kereler gördüğümüz gibi Türkistan Türkleri kuracak ve Türkiye'yi, düştüğü bu ahlaksız uçurumdan çıkaracaktır.

O günü görecektir olan, Turan Okyanusu içinde bir zerre olmayı en büyük şeref sayan Türk soyunun ve Türkçülük Ordusu'nun yiğit erleri; Ne Mutlu Sizlere!

Yazımı, Halep Türklerinden Niyazi Dede'nin, 23 Aralık 2006 günü Azerbaycan TV'sinde söylediği bir sözle bitireyim. Röportaj yapmak üzere bölgeyi dolaşan spiker soruyor: "Azerbaycan hakkında ne biliyorsunuz?" Yanıt: "Siz orada çok eziyet gördünüz. Herkes sizi ezdi. Size orada birşey olsa, bizim burada canımız sıkılır!"

İşte size TURAN!

Tanrı Türk'ü Korusun!

TÜRKLERİN TÜRKÜSÜ

Dilek yolunda ölmek Türklere olmaz tasa,
Türk'e boyun eğdirir yalnız türeyle yasa;
Yedi ordu birleşip karşımızda parlarsa,
Onu kanla söndürüp parçalarız, yeneriz.

Biz Turfan'ı yarattık uyku uyurken batı,
Nuh doğmadan kişnedi ordularımızın atı.
Sorsan şöyle diyecek gök denilen şu çatı:
Türk gücü bir yıldırım, Türk bilgisi bir

deniz.

Delinse yer, çökse gök yansa kül olsa dört
yan,
Yüce dileğe doğru yine yürürüz yayan.
Yıldırımdan tipiden kasırgadan yılmayan,
Ölümlerle eğlenen tunç yürekli
Türkleriz....

H. Nihal ATSIK

BİR ÖNDERİN ARDINDAN

■ MURAT TÜRKMENATA

Tarih, 16 Ocak 1980... Irak Türklerinin çok zor şartlar altında yetiştirdiği önderi, göz göre göre Baas rejimi tarafından idam edildi. 16 Ocak günü, Nejdet Koçak' ı kaybettik. Yıllardır olduğu gibi, bu yıl da yine 16 Ocak gününü üzgün ve mahcup geçiriyoruz. Ancak amacımız bu acı olayı hatırlatıp, tarihi yeniden dile getirip, ızdırap yaratmak değil. Bunun yerine, olayın baş aktörünü özgün bir bakış açısı ve farklı bir yaklaşımla gözden geçirmek niyetindeyiz. Ne oldu da, "16 Ocak idamları" Irak Türk toplumunu bu kadar sarstı?

Türkmen siyasal mücadele tarihine bakarsanız, bu tür idam ve/veya suikastların azımsanmayacak kadar fazla olduğunu görürsünüz. O dönemde bir çok dava adamı tutuklanmış, işkence görmüş ve idam edilmiştir. Bir çoğu da, Irak dışına kaçmak zorunda bırakılmıştır. Bu acı olayların hepsinin ayrı önemi olmasına rağmen, hiç biri Türkmen toplumu üzerinde Şehit Nejdet Koçak'ın ölümü kadar büyük bir etki yaratmamıştır. Nejdet Koçak isminin taşıdığı çağrışımlar ile birlikte, başlı başına farklı bir olgu olduğunu, Türkmen davasıyla ilgilenen veya bir ucundan tutan herkes bilir. Nejdet Koçak ismi, üzerinde durulması gereken en önemli isimdir.

Yukarıda da değindiğimiz gibi, çok zor şartlar altında yetişen Nejdet Koçak ve arkadaşları, sadece Irak Türklüğünü değil, Irak siyasal tarihini de etkileyen bir rol üstlenmişlerdir. Nejdet Koçak, ilk etapta bir gençlik önderi olarak kendini göstermiş, genç yaşına rağmen toplum liderliğini

ve toplumun yeniden yapılanmasındaki önemli rolünü üstlenebilmiştir.

Üzülerek belirtiyoruz ki; Nejdet Koçak hakkında -sözlü anlatımlar dışında- kaynak olarak gösterilebilecek herhangi bir belge veya çalışma bulamıyoruz. Kendisi ile aynı mücadele saflarını paylaşan dava arkadaşlarının ağzından duyduklarımızı aktarmakla yetiniyoruz. Ancak bahsi geçen anlatımları yapanların, anlattıkları ile ters düşen tavır ve davranışları karşısında, şifahi anlatımlardan dahi kuşku duymaya başladığımız bir gerçektir.

16 Ocak 1980 sonrasında Irak Türklüğünün siyasal alandaki çöküşünü elle tutulur bir şekilde yani somut olarak saptamamış olsaydık, şüphesiz ki anlatılanlarla ilgili kuşkularımız daha da büyük olurdu. Ancak yaşanan çöküş, "lider kadronun ortadan kaldırıldığı" kanıttır. Fakat haleflerin tavır ve davranışlarını gördükçe, bu davada hiç mi gelenek görenek anlayışı olmamıştır diye sorgulama ihtiyacı duyuyoruz. Elimizde yazılı belge olmaması, davanın liderini herkesin elinde ucuz bir oyuncak haline dönüştürmeye yetmektedir.

Bugün, Türkmenlerin siyaset meydanında bir çok siyasal yapılanma ile karşı karşıyayız. Hatta bunların içinde ideolojileri olmayanlar bile vardır ve hepsi de farklı yönelimdedirler. Ne acıdır ki, bunların arasında da bu topluma hıyanet edebilecek kadar ruhsuz ve hain kişiler bulunmakta ve bunların tamamı Nejdet Koçak

yolundan gittiklerini savunmaktadırlar. Bu durum, ciddi bir çelişki yaratmaktadır.

İşte bu durumda yazımızı, Irak Türklüğünün son önderi Nejdet Koçak'ın kendi ağzından bazı cümleler ile bitirmek faydalı olacaktır. Bu cümleleri son dönemde yazılan bazı biyografiler ve anılar içinden derledim ve Türkmen davasının içinde bulunan bir çok kişiye onaylatma imkanım oldu. Bu derleme metnin içinden en önemli gördüğüm kısımları sizlerle paylaşarak sözlerimi noktalıyorum.

İlk sözü, davanın özünü oluşturan fikirdir ve Türkmen camiasını Arap-İslam sentezi içinde değerlendirip sunan kafalara, önemli bir ders olarak ithaf olunur:

"İnsanlarımızın yapısına bakarak milliyetçilik yaparsanız hayal kırıklığına uğrayabilirsiniz. Milliyetçilik anlayışınızı, okuyarak biriktirdiğiniz ilkeler üzerine inşa edin ki yaptığınız hizmetten haz duyabilesiniz." *

İkinci cümle, Türkmen davasını çıkar davasına çeviren zevatlara sunulur:

"Allah rızası için yapılmayan milliyetçilikte, samimiyet aramayın." *

Son olarak, böl-yönet anlayışıyla hareket ederek, Irak Türklerini birbirine düşüren ve Türkmenlere -destek değil- köstek olan kurumlara karşı unutulmaması gerekenler:

"Allah'ın yarattığı her Türkmen bizim insanımızdır; onu kaybetmeye ya da kazanamamaya tahammülümüz olmamalıdır." *

"Hayatta hiç bir şeyden yılmayacaksın. Her türlü engeli aşmak için kararlı, samimi ve kendimizle sadık olmak zorundayız. Elinde en büyük sihirli anahtar sevgidir. Gerçek sevgi bizim temel taşımızdır; bütün gönülleri bu

altın anahtarla açabileceğini hiç bir zaman aklından çıkarma. Başarısız olduğun zaman, bunun sebebini, samimiyetle kendinde ara. Mutlaka bir yerde hata yaptığını bulacaksın.

Başarının sırrı kendinde olduğu gibi, başarısızlıkların da sana aittir. Bu değişmez bir hayat kuralıdır." *
Şafak vakti gardiyanlar dizildi
Koçak için kara yazı yazıldı
Dost yürekler ezim ezim ezildi

• Nejdet KOÇAK Albümü "Bir Tan ağarmıs az kalmıştı, sabaha Ülkücünün Hayatı" Mahir Nakip ve Artık yollar açılmıştı Allah'a Suphi Saatçi'den naklen yazılmıştır.

**Loş zindandan gıcırtilar duyuldu
Ortalığa küf kokusu yayıldı
İdamlıklar teker teker sayıldı**

**Darağacı dünden kurulmuş
Yağlı ipler sıkı sıkı gerilmiş**

**Önce Nejdet kucak açtı ölüme
"Ruhum diri, siz bakmayın ölüme"
Böyle dedi, aldırmadı zulüme**

**Kerkük için bayrak gibi sallandı
Bayrak rengi biraz daha allandı**

**Vatan aşkı silmiş gönül pasını
Er kişiler bilir erin hasını
Ana, bacı, gelin tutmuş yasını**

**Kerkük'ümün oydu asil evladı
Zaman geçer unutulmaz hiç adı**

**Başı dikti, korkusuzdu, yiğitti
Bu yiğitlik atalardan öğüttü
Cümle alem Onun şanın' işitti**

**Koçak'tır bu, ser verir de sır vermez
Bu işe pek akıl ermez sır ermez**

**Gece gündüz düşünürdü Kerkük'ü
Her mahfilde öne sürdü Kerkük'ü
Gözdesiydi tek görürdü Kerkük'ü**

**İnsan gibi yaşamaktı ülküsü
Özgürlüktü dilindeki türküsü**

**Koçak der ki; Adım kalsın yadigar
Üzülmeyin bana yoksa bir mezar
Bize destan yazılmasa ne çıkar**

**Kerkük üste gezinen bir bayrağım
Elbet bir gün azad olur toprağım**

KIBRIS'TA GİZLİ EL

■ MURAT ÇALIŞKAN

2003 yılında yapılan halk oylamasından sonra, Türkiye toplumu Kıbrıs Türklüğüne farklı bir boyutta bakmaya başladı. Bugüne kadar yavru vatan olarak bilinen ve soydaşlarımızın yaşadığı bir ada olarak sayılan Kıbrıs için soru işaretleri oluşmaya başladı. İki taraftan da belli amaca hizmet eden kurum ve kuruluşlar hızlı bir faaliyete giriştiler. Peki Kıbrıs'ı saran bu gizli el neydi ve nereden geliyordu?

Türkiye ahalisi genelde Kıbrıs'ı, 1571 fethi ve 1974 barış hareketiyle bilir. Ancak çoğu kimse Kıbrıs Türkünün nasıl bir yaşam sürdüğünü ve nasıl bir gelişim gösterdiğini görmez. 1974 hareketi ve 1983'te KKTC'nin kurulmasından sonra başlayan milli şahlanış, 1990'ların ortasında sönmeye başladı. İşin aslı, gelen nesiller arasında bir kopukluk oluşmaya başladı. 70'lerde Bozkurt sancakları altında nöbet tutan mücahitlerin çocukları, şimdi kapağı İngiltere'ye mi yoksa Avustralya'ya mı atsam diye düşünüyor. Yaşlı bir KıbrıslıTürk büyüğümüz olayı şöyle açıklıyor''**insan yokluk içinde milli ve manevi değerlerine daha çok sarılıyor ama yokluk bitip refah başlayınca duyarsızlık ve başıbozukluk başlıyor**''.

Kısaca baba Türkiye, yavru vatanın cebine para koyup sokağa salmış. Gerçekten de 1983'te KKTC'nin kurulmasından sonra adada maalesef köklü bir sosyo-ekonomik düzen oturtulmamış, zaman içinde değişen tek şey ise artan kumarhane ve gece kulübü sayısı olmuştur.

Bu yapı 2000 yılına kadar böyle sürüp gitmiş ancak artık sendelemeye ve tökezlemeye başlamış. KKTC'ye geldiyseniz yollarda imar edilen bölgelerin yanında ya kırmızı ya da mavi tabelalar görürsünüz. Mavi tabelalar A.B.

fonlarıyla yapılan faaliyetler olurken kırmızılar T.C. hükümetinin katkılarıdır. Yani Kıbrıs'ta A.B. ile T.C. arasında bir yatırım savaşı var. Ekonomik dengeler göz önüne alındığında gücün kimin tarafında olduğu malum. 2000 yılından itibaren KKTC'ye A.B.'nin büyük ilgisi olmaya başladı. 250.000 nüfuslu adada A.B. fonlarıyla sayıları bini aşan dernek, vakıf, hareket v.b. sivil toplum kuruluşları kurulmaya başlandı. Çünkü Kıbrıs'ta siyaset partilerden çok S.T.K aracılığıyla yapılıyor.

Bu zararlı kuruluşlar tek bir elden yönetilirmişçesine, fitne fesat ocakları olarak faaliyet göstermektedirler. Sloganlar ortak; **Kıbrıslılık ve A.B. ye giriş.** Barış ve Dostluk Hareketi, Kıbrıs Türk İlerici Derneği, Türk-rum Dostluk Platformu gibi yapılar topluma milliyetten kopuk bir Kıbrıslılık duygusu aşılama çalışıyorlar. Peki nedir bu Kıbrıslılık? Bu zihniyete göre KKTC de yaşayan insanlar Türk değil, sadece Türkçe konuşan Kıbrıslılar. Kıbrıs'ın türlü etnik yapısı güya burada farklı bir toplum oluşturmuş. Şimdi burada Kıbrıs Türklüğünün tarihini ve adanın nasıl Türkleştirildiğinin açıklamasına girmeyeceğim ancak bu Kıbrıslılık yalanı sanki bizim kulaklarımıza aşına olduğumuz Türkiyelilik, Anadolu luk masallarını anımsatıyor!!

Bununla birlikte A.B. fonlarıyla desteklenen şer yuvaları boş durmuyor. Özellikle eski kiliselerin onarımı ve bakımı yapılıyor. Mesela 1997 yılından beri Karpaz'da açılan yazlık gençlik kamplarında 15-17 yaş arası Kıbrıslı rum ve Türkler bir araya getirilip kaynaştırılmaya çalışılıyor. Esas amaç Kıbrıslılık zehriyle adayı Türklükten arındırıp Türkiye'den koparmak.

Benzer bir faaliyet KADAV adlı bir örgüt düzenliyor (Kıbrıs Kadın Dayanışma Vakfı) Muhabbet aynı amaç aynı... Denктаş döneminin Dış İşleri Bakanı M. Arabacıoğlu bu olayları şöyle açıklıyor.”**sırtını A.B. ye yaslayan adamlar**” Zaten Banu Avar’ın Sınırlar Arası programında dernek başkanları açıkça A.B. desteğini itiraf ediyorlar.

Benzer propaganda basında da yürüyor. 2000 yılında yayın hayatına başlayan “Avrupa” gazetesi sol-marksist jargonu ve Kıbrıslı ruhuyla işgalci saydığı Türkiye’yi adadan çekilmeye çağırıyor. Yazar kadrosunun çoğu İngiltere’de ama buraya laf yetiştirmekten kaçınmıyorlar. Amaç “işgalci” Türkiye’yi kovup güneyli yoldaşlarla bütünleşmek. Bu şer ocağı 2002 yılında bombalandı ve kapandı. Akabinde yeniden açıldı bu seferki adı “Afrika”. Artık Avrupa’ya Afrika üstünden uzanacaklarmış. Bu zihniyetin mensupları yapay bir Kıbrıslı-Türkiyeli ayrımı yaparak adanın Türklükten kopması için var güçleriyle çalışıyorlar.

Bir diğer fesat ocağı ise KTÖS (Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası) KKTC’nin en büyük öğretmen sendikası. Sendika “**işgalci Türkiye’yi değil çözümü istiyoruz**” diye kafasına estikçe grev yapıyor. Marksist rüzgarların şiddetle estiği sendika nedense bana Türkiye’deki benzerini hatırlattı. KTÖS’nin hazırladığı KIBRIS Tarihi adlı kitapta, Kıbrıs’a gönderilenlerin aslında Türk olmadığı, Osmanlı’nın istemediği kişiler oldukları yazıyor. Saçmalık sınır tanımıyor...Tabî ki sendikalıların çoğu Afrika gazetesi okuyor. Her şey bir tarafa, en büyük hata Kıbrıs Türklüğünün eğitim anlayışını bu şer yuvasının eline bırakmak yapılan en büyük hatadır. Görüldüğü gibi Kıbrıs’ta siyaset; dostluk, barış, kardeşlik

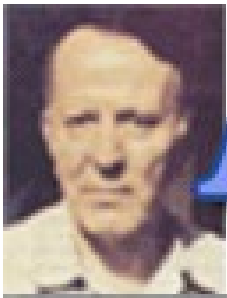
nutukları arasında soldan yapılıyor. Böyle bir ortamda da ne Türklük ne de milliyetçilik yeşerebiliyor.

Diğer taraftan Türk dünyasının başına bir bulaşıcı bir hastalık gibi yayılan bölücü-kürt hareketi buraya da el atmaktan geri durmamış. Üniversitelerdeki Kürtler kendi topluluklarını ve derneklerini kurmuşlar. Birkaç yıl önce bir kürt gençlik topluluğu başkent Lefkoşa’da “Türk askeri adadan çekilsin” diye imza toplamışlar. Duyarlı Kıbrıslı Türklerin müdahalesiyle rezillik son bulmuş. Kapıların açılmasıyla güneyden gelen Rumlar bu militanlara maddi manevi her türlü destek oluyorlar.Güney Kıbrıs’ta kapılarında Apo posterleri olan pek çok ev var. Bölücü militanlar zaten varlıklarıyla Kıbrıslı Türkler için rahatsızlık kaynağı. O kadar ki 2001 yılında Genelkurmay, KKTC hükümetine Kıbrıs’ta yaşayan PKKlıların adresli tam listesini yollamış.

Kıbrıs’ı dört taraftan saran gizli el onu Türklükten koparmak için çalışıyor. Bu bağlamda ne KKTC bayrağını atıp yerine mavili yeşilli Kıbrıs bayrağı yapan Talat hükümetinden ne de Kıbrıs meselesine etnik gözle bakmıyoruz diyen Türkiye versiyonundan bahsetmiyoruz.

Bir kıbrıslıTürk şöyle der “Müslüman mahallesinde salyangoz satılmaz ama Kıbrıs’ta satılıyor” Hem de Avrupa eliyle. Bize düşen görev Kıbrıslı-Türkiyeli gibi yapay ayrımlara düşmeden soydaşları savunmak ve kollamaktır. Esas sorun Türklükten uzaklaştırılmaya çalıştırılan Kıbrıs’ta Türklük şuurunu yaymaktır. Türkiye’nin sınırları artık Kıbrıs ve kuzey Irak’tan geçmektedir. kaybedilirse, Türkiye kaybeder!!!

Tanrı Türk’ü Korusun!



Atsız.org
Hüseyin Nihal Atsız



HİÇ BİR ŞEY DEĞİŞMEYECEK!

■ KÜRŞAD YÖRÜKOĞLU

Acısıyla tatlısıyla 2006 senesi de geldi geçti. Doğrusunu söylemek gerekirse acısı tatlısından daha çok. Her sene 31 Aralık gecesinin son saatlerinde bir çoğumuz dua ederiz yeni yılımız güzel geçsin diye. Hepimiz yeni yılda bir çok şeyin değişeceği umuduyla kendimizi kandırırız. Eğer mantıklı düşünürsek değişen hiçbir şey olmayacağını anlayacağız. Her şey aynı tas aynı hamam devam edecektir.

2007 ülkemiz siyaseti için çok önem teşkil etmektedir. İlk önce Cumhurbaşkanlığı seçimi kasım ayında ise genel seçimler ülke gündemi meşgul edecek iki önemli maddedir. 2006 senesinin büyük bir bölümü seçim tartışmalarıyla özellikle Cumhurbaşkanlığı koltuğuna kim oturacak tartışmalarıyla geçti. Son aylarda tartışma son hızına yükseldi. Tayyip Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı olmasını istemeyen muhalefet, iktidara tüm gücüyle baskı yapmakta. İşte benim anlamadığım konu burada başlıyor. Tayyip Erdoğan adaylığını açıklamadı bu baskı neden. Adam söylüyor "nisandan önce Cumhurbaşkanlığı adayını açıklamayacağız" diye. Aday açıklanmadan Tayyip Erdoğan aday olmasın diyorsunuz. Ben burada hiçbir mantık göremiyorum. Nisan geldi kapımıza dayandı. R. Erdoğan çıkmış televizyona imam edasıyla konuşmaya başlıyor. Masanın üzerindeki kağıdın üzerinde yazan ülkemizin yedi sene Cumhurbaşkanlığı görevini yürütecek şahsın ismi yazılı. Şimdi olay burada patlıyor. O kağıtta R. Tayyip'in ismi değil de başka bir kişinin ismi yazıyorsa ne olacak. İşte o zaman her yeri bir sessizlik kaplayacak. Muhalefet hedefine ulaşmış mı olacak? Hayır sanmıyorum. Benim kişisel düşüncem olaylar böyle gelişecek. Neden

derseniz, Ak Partinin Cumhurbaşkanlığı için aday göstereceği kişiyi bu zamana kadar açıklamaması normal değil diyorum. Yine kişisel fikrimi söyleyeyim, şimdiye kadar adayın açıklanmaması bir hedef saptırma operasyonudur. R. Tayyip'in Cumhurbaşkanı olması Ak partinin sonu demektir. Çünkü son seçimlerde halkımız oyunu Ak Partiye değil Tayyip Erdoğan'a vermiştir. Demokratik sol partinin içersindeki istifalar, Devlet Bahçeli ve Mesut Yılmaz'ın bütün olaylara sesiz kalması R. Tayyip Erdoğan'ın ekmeğine yağ sürmüştür ve güle oynaya kendisini tek başına iktidara taşımıştır. Gençliğine ve verdiği sözlere aldanan, bu adamda Allah korkusu var deyip İstanbul Büyükşehir belediyesindeki olan bitenleri bilmeyen halkımız oylarını hiç düşünmeden Ak Partiye değil Recep Tayyip Erdoğan'a atmıştır. Şimdi baktığımızda geçmişteki hükümetleri mum ışığında aramaktayız. Bunu bilen ve bilinçlenmeye başlayan halkımız Ak parti iktidarından yavaş yavaş umudunu kesmektedir. Seçim öncesi Ak partiye destek veren medya kuruluşları bile desteklerini artık çekmekte ve iktidara ağır eleştiriler yöneltmektedir. Bu durumda Tayyip Erdoğan Cumhurbaşkanlığı adayı olmayacak. Çünkü yerine gelecek, partinin genel başkanlığı koltuğuna oturacak kişi bu kadar eleştirilere ve baskıya göğüs geremez. Şunu da unutmayalım ki bu adamlar ülkenin rejimini değiştirmek istemektedirler. Ülke çapında inanılmaz bir kadrolaşmaları var. Devlet içersinde çarklarını çok iyi oturtmuşlar ve bu çarklar bir dış bile atmadan dönmekte. Tayyip Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı olması çarktaki beş tane dişin üç tanesinin kırılması demektir. Çarktan bir diş kırılması diğer dişlere zarar verir. İkinci dişin

kırılması çarkın dönmemesi demektir.Tayyip Erdoğan Cumhurbaşkanı olursa ve ak partiye istemediği bir kişi gelip kasım ayındaki seçiminde de bozguna uğrarsa çark durur.Çankaya’da istediği gibi at koşturamaz. Bunu da Başbakan çok iyi bilmektedir.

Geçen zaman içerisinde R.Tayyip Erdoğan’la Bülent Arınç arasında hiçbir sürtüşme olmamıştır. Ağabey-kardeş ilişkisi senelerce üst düzey sürmektedir. Şimdiye kardeşi abisine hiçbir saygısızlık yapmamıştır.Bu sevgi her zaman sürecektir.Bunu bilen abi Bülent Arınç,geçmişteki verilen sözlerin huzuru içerisinde meclisin en yüksek yerinde oturmaktadır.Verilen sözlerin içerisinde abi yi Cumhurbaşkanı yapmakta vardır. Nisanda Cumhurbaşkanı adayı olarak Bülent Arınç gösterilecektir. Hedef şaşırtma operasyonu da başarıyla gerçekleşmiş olacaktır.

Şimdi gelelim Kasım 2007 de yapılacak genel seçimlere.Ülkemizde siyaset sadece halka umut verir.Bu seçimdede yine bizlere umut dağıtacaklar televizyonlardan, radyolardan, meydanlarda kurbanlık koyun gibi süslenmiş seçim otobüslerinden.Bir akşam evimize gelip gazeteci ordusuyla oturup yemek yiyecekler, dertleşecekler, bin bir türlü yalan uydurup gidecekler. Gidecekler Anadolu da bir köy kahvesine.Masanın üstüne çıkıp ucu bucağı olmayan yalanları sıralayıp içtiği çayın parasını vermeden gidecekler.

Bizlere şimdiye kadar ne yalanlar söylediler, halkımızı neler söyleyip kandırdılar maddeler halinde sıralayalım.

- 1-Herkese iki anahtar vereceklerdi
- 2-Herkesin bir arabası olacaktı

- 3-Dokunulmazlıklar kalkacaktı
- 4-Terör bitecekti
- 5-Çiftçinin vergi borcu silinecekti
- 6-Sağlık hizmetleri parasız olacaktı
- 7-Eğitim parasız olacaktı
- 8-Üniversite giriş sınavları kalkacaktı
- 9-Yoksullara yeşil Kart dağıtacaklardı
- 10-Asgari ücret Avrupa seviyesinde olacaktı

Şu anda aklıma gelen bunlar.Araştırma yapsam daha ne sözlerle karşılaşacağım Allah bilir. Şimdi yukarıdaki maddeler halinde yazdığım sözlerin hangisi yapıldı. Verilen hiçbir söz gerçekleşmedi. Önümüzdeki verilen sözlerde gerçekleşmeyecek. Bu sözlerle inanan saf insanlar oylarını yalanlarını en çok sıralayan partiye verecek.İktidara gelen parti ilk günden verdiği sözleri hatırlamamaya başlayacak.Verdiği bütün sözleri seçildiği ilk gün unutacak. Sonra ne olacak, eş dost kayırması başlayacak. Amcalar, dayılar, enişterler yeğenler zengin olacak. Ülkemin bankaları hortumlanacak, koç gibi yiğitlerim ismi konulmayan bir savaşta can verecekler, okumak için can atan gençler üniversite kapılarında sürünecek,çiftçim vergi borcundan dolayı toprağını satacak traktörünü satacak,405 bin lira aylıkla binlerce insan açlık sınırının altında yaşayacak, emekli maaşı kuyruğunda çile çeken ihtiyar amcalarımın teyzelerimin parasını bir piç gelip çalacak yakalansa bile iki saat içerisinde karakoldan elini kolunu sallaya sallaya çıkacak..Yine olan benim güzel halkıma olacak. Bazı taşlar yerinden oynamazsa, kim gelirse gelsin bu kervan böyle gelip böyle gidecek.

TANRI TÜRK’Ü KORUSUN!



Türkçü Turancılar

www.turkcuturancilar.com

Tüm Türkçü Turancıların, Türk

Milliyetçilerinin fikir alışverişinde bulunabileceği, tartışabileceği "TÜRKÇÜ

TURANCILAR" Fikir Otağı açılmıştır

Otağa www.turkcuturancilar.com adresinden ulaşılabilir.

Tanrı Türk'ü Korusun

LOKMACI KÖPRÜSÜ KALDIRILILIYOR!

■ EMETE GÖZÜGÜZELLİ

Kıbrıs'ta sular durulmuyor. Sınırların kalkması, Lefkoşa'nın askersizleştirilmesi yönünde çalışmalar el altından başlandı. 28 Şubat 2006'da Papadopoulos-Annan'ın Paris'teki görüşmesinde Papadopoulos bir dizi öneriler sunmuştu. Bunlardan biri de **•Ateşkes hattında yer alan Türk ve Rum askerlerinin karşılıklı olarak geri noktalara çekilmesi konusuydu.** Aynı zamanda Paris'te yapılan Annan-Papadopoulos görüşmesinden sonra yapılan ortak basın açıklamasında “Maraş'ın devri ve askersizleştirilme konuları kapsamlı bir çözüm parçası olarak değil, güven yaratıcı önlemler statüsü altında taraflarca anlaşmaya varıldığı ifade edilmişti.

Şimdi KKTC'de Lokmacı Barikatındaki köprünün yıkılarak, bölgesin askersizleştirilmesi gündeme geldi. Gerçekte daha önceden inşası planlanan ve askersizleştirilmesi hedeflenen bölge ile ilgili bugün yıkım çalışmaları başladı. Rum basını (alithia 1 ocak 2007) konu ile ilgili vermiş olduğu manşet haberinde şunları iddia etti: **“Kıbrıslı Türklerin, Türkiye ile uzlaşma içerisinde 2007 yılının ocak ayı içerisinde (önümüzdeki 10-15 günlük süre içerisinde) Lefkoşa'nın askersizleştirilmesini önereceğini belirtti.** Ledra caddesindeki Köprünün yıkılmasının ardından Türk tarafının bölgenin/Lefkoşa'nın askersizleştirilmenin önerileceği konusuna geniş yer veren rum gazetelerinden Fileleftheros gazetesi de Ledra sokağındaki geçiş yerinin açılması ile ilgili olarak, rum başkanlık diplomatik şefi Tasos Conis ile KKTC Cumhurbaşkanlığı Müsteşarı Raşit Pertev'in bu hafta görüşeceklerini yazdı. Gazete

**Kıbrıs Türk Gençliği Çözüm Hareketi Başkanı
Ve Kıbrıs Türk Soykırım Eylem Komitesi
Genel Sekreteri**

rum hükümetinin geçiş noktasının açılmasıyla ilgili olarak hali hazırda öneri sunduğunu ayrıca geçiş noktalarının işlevsel olması ilgili düzenlemeler hakkında da Birleşmiş Milletlere öneriler sunduğunu yazdı. Bazı Rum askeri analistlerine göre ise Lefkoşa'daki köprünün yıkılması yada askersizleştirilmesinin işgal sorununu ortadan kaldırmayacağı için bunun yeterli olmayacağı şeklinde değerlendirme yapmaları ile sonuçlandı.

Lokmacı barikatının çevresinde olan esnaf kesimin kapıların açılmasının sağlanması ile “ekonomik refaha ulaşacağı” düşünülse de geçmiş zamanlarda da köprünün açılması için girişimlerde bulunan KKTC hükümetinin anılan girişimi ile uluslararası alanda artı puan elde edeceği konusu iddia edilse de bahse konu girişimin Cumhuriyet Meclisinde, Bakanlar Kurulunda yada askeri makamlarca istişarede bulunularak alınıp alınmadığı bilinmemektedir.

Özellikle geçtiğimiz yıl 10 Nisan 2006'da ASKERSİZ LEFKOŞA için ortak deklarasyon yayımlanmış ve BM Temsilcisi Michael Moller, Ledra Palace'daki siyasi partiler toplantısında fikre destek verdiğini açıkladı Moller güney ve kuzeydeki gazetelere de yansıyan açıklamasında, Lefkoşa'da surlar içindeki bölgenin askersizleştirilmesi fikrini desteklediğini, bunun her türlü gerginliğin azaltılmasına yardımcı olacağını ve barikatlardan geçişi kolaylaştıracağını söylemişti.

Yapılan bir dizi ortak toplantı ve görüşmelerden sonra oluşturulan **“Askersiz Lefkoşa için ortak deklarasyona”** adanın kuzeyinden ve güneyinden

örgütlerle birlikte, “yazar, gazeteci, araştırmacı ve politikacıların” da destek verdikleri görülmüştür. Anılan kampanyaya imza koyanlar; Takis Hadjidemetriou, Alpay Durduran, Neşe Yasin, Elli Peonidou, Hasan Hasturer, Hasan Kahvecioğlu, Sevgül Uludağ, Andreas Paraschos, Şener Levent, Jus Bayada, Makarios Drousiotis, Ahmet An, Panicos Peonidou, Fatma Azgın, Dina Mousteri desteklerini açıklarken Yeni Kıbrıs Partisi, Kıbrıs Yeşiller Partisi, Alman Kıbrıs Formu , Friends of Nature, Cyprus, Hands Across the Divide (HAD), Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS) , Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEOS), Basın Emekçileri Sendikası (Basın - Sen) , Belediye Emekçileri Sendikası (BES), Workers Democracy, Baraka Kültür Derneği, Sosyo - Politik Araştırmalar Enstitüsü IKME, BILBAN, Yeni Kıbrıs Derneği, Halk Sanatları Vakfı (HASDER),

Kıbrıs'ın Yeniden Birleşmesi Hareketi, Barış ve Demokrasi İnisiyatif, Reconciliation , Kutlu Adalı Vakfı, Sosyalist Söylem Dergisi, Anatropi Dergisi, Çirkef Dergisi, DAU- Kıbrıslı Öğrenciler Birliği, Cyprus Peace Center, Kadın Araştırmaları Merkezi, Iliosporoi (Genc Yesiller) (Yunanistan) , Antigone (Yunanistan), Ekolojist Yunanistan (Yunanistan) olduğu açıklanmıştır.

Bahse konu Örgüt ve diğerlerinin imzaladıkları ortak metin şöyle:

“.....Lefkoşa, özellikle eski Lefkoşa (surlarici) Kıbrıs'ı ve Kıbrıslıları bölen hattın birbirine en yakın olduğu yerdir. Bu, iki tarafın silahlı birliklerinin birbirlerine en yakın olduğu bölge anlamına da gelmektedir. Kimi yerde bir yolun ayırdığı hatta, yaşları çoğu kez 18 olan iki tarafın gençlerinin birbirlerini görerek nöbet tuttukları tek bölgedir. Eski Lefkoşa, askeri bölge olması yada ara bölgede kalması nedeni ile, bir zamanlar yaşamın olduğu ama şimdi kullanılamayan tarihi de önemi olan olu bölgeyi de içinde barındırır...

Bu nedenle Lefkoşa'nın askersizleştirilmesi, tüm adanın askersizleştirilmesine giden yolda ilk ve önemli bir adım olacaktır. Lefkoşa'nın askersizleştirilmesi önce şehrin sonra adanın birleştirilmesine giden süreci başlatacaktır. Lefkoşa'nın askersizleştirilmesi ara bölgede kalan yüzlerce evin, işyerinin yeninden yaşam bulmasının fırsatını yaratacaktır. Bu bölge ortak çalışma alanlarına dönüştürülerek,

Kıbrıs'ı ayıran hat, Kıbrıs'ı birleştiren mekanlara dönüştürülebilir.

Lefkoşa'nın askersizleştirilmesi çözüme giden süreçte yeni bir itme kuvveti yaratacak, toplumlararası güven ortamının oluşmasına ciddi yararı olacaktır. ‘İmkansızlıkların’, mümkünlere dönüştürülebileceği ilk somut adım olacaktır Lefkoşa'nın askersizleştirilmesi ...

Bu kampanyalar tüm eylem şekillerini içinde barındıracaktır. Tüm iletişim metotları kullanılarak, tüm Kıbrıslıların, Avrupa basta olmak üzere tüm dünyadaki Kıbrıs sorununa taraf olan kesimlerin desteğini almak için yapacağımız bu kampanyalarda sen yoksan bir kişi eksikiz. Lefkoşa'nın askersizleştirilmesi mümkün, yeni Kıbrıs da mümkün, bunun için katil ki ‘askersiz bir Lefkoşa'yı’, birleşik bir Kıbrıs'ı mümkün kılalım...”

Lokmacı'daki köprünün yıkılması konusunda KKTC Cumhurbaşkanı Talat'ın 2 Ocak 2007 tarihli Kıbrıs gazetesine verdiği mülakatta manşet olarak kullanılan “O duvar yıkılacak” sözü ve “yıkım çalışmalarının bayramdan sonra köprünün söküleceğini ve okullar bölgesinde üst geçit olarak kullanılacağını” belirtmesi, başbakan Ferdi Sabit Soyer'in 30 Aralık 2006'da Yenidüzen gazetesindeki Rum tarafına “Utanç Duvarını Yıkın” çağrısının manşetten duyurulması ve Talat'ın “Tüm Kapasitemizi Kullanarak ülkemizi birleştireceğiz, dünyaya birleşik Kıbrıs cumhuriyeti olarak 2007 yılı içerisinde merhaba diyeceğiz, tanınmayı, tanınmaktan vazgeçmeyi, yani dünyayla siyasi entegrasyona gitmeyi hedeflerimiz arasında tuttuk ve tutmaya devam ediyoruz. Bunu bütünlüklü bir çözümle, Birleşik Kıbrıs ile elde etme hedefini önümüze koyduk” mesajları Kıbrıs'ta birleşik Kıbrıs hayalinde koşanların yeni strateji ve hedeflerini açıkça görülmesine imkan kılmaktadır.

Hedef KKTC Devletinin ortadan kaldırılarak , adadaki Türk askerinin gönderilmesi olduğu, KKTC'yi sembolize eden tüm simgelerin kullanılmamasına imkan verecek önlemler alınmaya doğru götürülmekte olduğu, Kıbrıs'ta yaşayan Türk gençliğinin “Kıbrıslı” olarak yetiştirilerek birleşik Kıbrıs'ta Rumlarla entegrasyona hazırlandığı, KKTC'deki tüm kurum kuruluşlarda üç dil esasında çalışmalar başlatılması hedeflendiği(ki şuan

Cumhurbaşkanlık sitesi üç dilde yeniden yayına hazırlanmaktadır) görülmektedir.

Özellikle geçtiğimiz haftadan beri gündeme getirilen köprünün yıkılması konusunda açıklamada bulunan AKEL genel sekreteri Hristofyas köprünün yıkılmasının yetmediğini, bölgede oluşturulan gümrük birimlerinin, sembollerimizin de kaldırılması gerektiğini söylemesi dikkate alındığında anılan çalışmalar daha iyi anlaşılmaktadır. Papadopoulos ise geçtiğimiz hafta “köprünün yıkılmasına ilaveten bayraklarımız yanında KKTC’ye ait tüm sembollerin kaldırılması gerektiğini” söylemişti. Papadopoulos’un bu talebi KKTC’de yeni çıkarılması planlanan dernekler yasasının hükümleri ile örtüştüğü dikkat çekicidir. Daha da dikkat çekici olan husus tüm bu hadiselerin gerçekleştiği şu süreçte, İstanbul’da faaliyet gösteren Kıbrıslılar Bilim, Eğitim, Sağlık ve Dayanışma Derneği(KIBES) ile Londradaki Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği (KTDD) ortakça düzenlediği “İstanbul konferansından Birleşik Kıbrıs Platformu adı altında bir örgütlenme kararı çıkararak aldığı kararlar olayı daha net olarak bizlere sunmuştur.

Anılan konferans İstanbul’da 27-28 Aralık 2006’da gerçekleşmiş ve Atina’dan OKOE ve OKOE Gençlik, Almanya’dan Kıbrıs Alman Forumu, Avustralya’dan Avustralya Barış İnisiyatifi, Atina’dan Kıbrıs Bilim Adamları Örgütü ve Kıbrıslı Mülteciler Birliği, Londra’dan Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği, İstanbul’dan KIBES ve KGP, Kıbrıs’tan CTP, AKEL, YKP, BKP, BDH, İstanbul’dan ÖDP ve Atina’dan PASOK temsilcileri katılmıştır.

Platform 11 kişilik koordinasyon kurulu atayarak bir takım taleplere imza koymuştur. Anılan teleplerde

Tam askersizleştirme sağlanmalı ve her türlü askeri güç, gösterisinden kaçınılmalı

Toplumlararası düşmanlığı körükleyecek, işaret, ibare resim ve simgeler kaldırılmalı

Ledra caddesindeki köprü, kaldırılmalı

Tüm yerleşim yerleri orijinal isimleri

kullanılmalı

Her iki toplumun diğer bölgelerindeki arazilerinin satılmasının ve üzerinde inşaat yapılmasının önlenmesi için bir moratoryum uygulanmalı

Kıbrıs tarihi, edebiyat ve kültürüne ilişkin kitaplar hazırlanmalı

Tüm resmi tabelalar, yol işaretleri ve resmi evrak 3 dilde olmalı

İki toplumlu TV programları teşvik edilmeli ve Rumca-Türkçe alt yazı olmalı

Yeni neslin kaynaşması için misafir kardeş kabulü yapılmalı, okullar arası geziler gerçekleştirilmeli

Yukarıda da görüleceği üzere CTP, AKEL, PASOK’un da aralarında bulunduğu siyasi partilerin altına imza koyduğu maddeler dikkate alındığında bugün Lokmacı Barikatının kaldırılması kararı, dernekler yasa tasarısında KKTC amblem ve sembollerinin kaldırılması düşüncesi, KKTC’de ışıklandırılan bayrağımızın aleyhine çalışmalar ve propagandalar başlatılması ve de Türk askerinin Lefkoşa sınırlarından çekilmesi istenmesi varılması hedeflenen birleşik kıbrıs çalışmalarında sadece bir başlangıcı teşkil ettiği görülmektedir.

KKTC’deki Türk askerine karşı önceden başlatılan imza kampanyaları, iki toplumlu siyasi parti görüşmelerinde adanın askersizleştirilmesi yönünde alınan kararlar, görülüyorki Lokmacı’daki Köprünün yıkılması ardından Lefkoşa’nın askersizleştirilmesi önerileri ile gündeme damgasını vurmaya hazırlanacaktır.

Kıbrıs’ı “çözümleme” hedefinde olanların Kıbrıs Türklerini Rum-Yunan tezleri ile bunu çözümlemeye çalıştığı açıktır. Tüm ilgili sivil toplum kurum ve kuruluşlarının Kıbrıs’ta ki yaşananlara göz yummamaya ve karşı tedbir almaya çağırıyoruz. Bu konuda destekleriniz için lütfen bize mail (emete.gozuguzelli@hotmail.com) yoluyla ulaşmanız beklenmektedir.

GENÇLİĞİMİZ

■ ALTAY GÖKBÖRÜ

“Yetiştirilecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekle tahsil ne olursa olsun, özellikle ve her şeyden önce, Türkiye’nin istiklaline, kendi benliğine, bütünlüğüne, milli ananelerine düşman olan unsurlarla mücadele etme gereği öğretilmelidir.”

Geçtiğimiz günlerde Kayseri’de yayın yapan bir televizyon kanalının, bazı gençlere sorduğu soruları izledik. Sorularda “Çanakkale Savaşı’nı kimlere karşı kazandığımız” soruluyordu. Mikrofon uzatılan gençlerin, soruya doğru yanıt veremediğini gördük ve birçoğumuz şaşırdı.

Herkes “Bu nasıl gençlik” gibi sözler sarf etmeye, “Atatürk’ün cumhuriyeti emanet ettiği gençlik bu mu” gibi sözler söyledi. İyi de, suç gençlikte mi? Onları eğiten, öğretmenlerin, ailelerin hiç mi suçu yok?

Eğer bir ülkede, eğitim sistemi, öğretmenlerin tavırları gençleri okuldan soğutuyorsa, aile gençle ilgilenmiyorsa, bu durumun sorumlusu, aile, öğretmenler ve sistemdir. Genç, Atatürk’ü tanımayabilir, Çanakkale Savaşı’nı bilmeyebilir. Eğer öğretmenleri, bu konulara önem vermemişse, beynini bu konulara yönlendirebileceği bir dönemde, öğretmeni bunu engellemişse, üstelik ailesinin de bu konuda bir bilgisi yoksa genç ne yapacak?

Eğer bir ülkede, yılda milyon dolarlar kazanan futbolcular, şarkıcılar, mankenler, kısaca ne idüğü belirsiz bir sürü, örnek olarak sunulursa... Eğer ülkesine ve milletine küfür edenler, baş tacı ediliyorsa... Kendi ahlâksızlığı ile övünenlerden, övgü ile söz ediliyorsa... Bunlardan çok daha kötü olarak, genci koruyacak ve güzelliklere yönlendirecek bir yapı yoksa genç ne yapacak?

Eğer bir ülkede, milliyetçilik tehlikeli bulunuyorsa... O ülkenin ileri gelenleri, nedensiz yere Türkçülüğe saldırıyorsa... Türk’ün ulu önderi Gazi Mustafa Kemal Atatürk, üstün körü bir şekilde anlatılıyorsa... Gençlere “aman siyasete karışmayın” denerek, ülke sorunları üzerinde kafa yormaları engelleniyorsa, genç ne yapacak?

Gencin ne yapacağını söyleyeyim. Atatürk’ü tanımayacak, Türk yurdunun nasıl kurtulduğunu bilmeyecek; tek tek bütün futbolcuların adlarını bilecek, hangi manken, ne halt etmiş, hangi şarkıcı, ne söylemiş, onun peşinde koşacak; Türkiye üzerine düşünmediği gibi, olan bitenleri de umursamayacak, kahve köşelerinde pinekleyecek ve yaşı yirmilere geldiğinde ise Türkiye İşsizler Ordusu’nun elemanı olacak.

Türkiye’de olan biten bu. Bu durumda gençlerin ne suçu var ki? Doğru bir eğitim ve doğru bir yönlendirme ile gençlik, çok mükemmel etkinliklere girişebilir. Ama bunun için bunu istemek gerekli. Gençliği günümüzdeki hâle getirmek istediler ve büyük oranda başardılar. Olumsuz bir yöne yönlendirmeyi başardılar. Bu konuda, özellikle Nurcu kesimin yönlendirmesi, dikkatle izlenmesi gereken öğeler içeriyor.

Ülkemizde Nurcu kesime ait çok sayıda okul, dersane ve bir tane de üniversite var. Ayrıca buralarda okuyan öğrencilerin barınmasını sağlamak üzere açılmış yurtlar var. Bu yurtlarda sadece Nurcu kesimin eğitim kurumlarında okuyan gençler kalmıyor. Devlet okulları ve diğer üniversitelerde okuyan gençlerde kalıyor. Yurtlar, tam anlamıyla eğitim kampı.

Nurcu kesim, izlediği taktik itibarıyla başarılı bir görüntü sergiliyor. Genelde yoksul ve dünyaya ilişkin düşünceleri olmayan bu gençler, kolaylıkla

devşirilebiliyor. Üniversite okumak için başka bir kente giden yoksul bir öğrenci büyük bir sıkıntı yaşar. Üstelik bu öğrencinin, düşünce yapısı yeterince şekillenmemişse, tam anlamıyla bir Nurcu adaydır o. Nasıl olmasın ki? Kendisini maddî açıdan rahatlatacak aylık bursu aldığı an, cemaate olumlu bakmaya başlayacaktır. Haliyle bu olumlu bakış açısının ardından, çağrıldığı toplantılara katılma gelecektir. Kimi zaman yurt salonlarındaki, kimi zamanda ışık evlerindeki bu toplantılarla, gencin beyni fethedilmeye başlanacaktır.

Bir süre sonra ise hem okuduğu kitapların, hem de kendisine anlatılanların etkisi ile tam anlamı ile bir Nurcu olup çıkacaktır.

Ülkemizin son otuz yılının gerçeğidir, bu durum. Demek ki, gençliği doğruluğa yönlendirmek istem işi. İstenmesi durumunda başarılacak bir şey. Mâdem, karşı taraf, karşı biçimde bunu başarıyor, o halde devlet ya da kendine milliyetçi diyenler neden başaramıyor?

Batı'nın ya da Arap'ın kültür emperyalizmi sözünün sık sık tekrar edilmesini doğru bulmuyorum. Onlar milliyetçi, kendi milletlerinin çıkarına olanı yapacaklar, tabii ki. Peki, sen nesen? Neden kendi gençliğini korumuyorsun?

Eğer bu ülkede okulda olması gereken gençler, bir köşede tiner ya da bali çekiyorsa, uyuşturucu batağında debelenip duruyorsa, birbirlerini gözlerini kırpmadan vurabiliyorsa, öğretmenlerine saldırebiliyorsa, bunun nedeni, genci kendinden uzak tutan anlayıştır. Bu anlayış kabul edilemez.

Eğitim, insan yetiştirme sanatıdır. Bu sanata meslek gözü ile bakanlar, öğretmenlik yaptığı sürece durum değişmez. Artık Türkiye bir yol ayrımında. Ya yarına umutla bakan, milliyetçi gençlik yetiştirilecek ya da yarını olmayan ölü bir gençlik...

TURAN

Nabızlarımda vuran duygular ki tarihin
Birer derin sesidir, ben sahifelerde değil
Güzide, şanlı, necip ırkımın uzak ve yakın
Bütün zaferlerini kalbimin tanininde
Nabızlarımda okur, anlar, eylerim tebcil.

Sahifelerde değil, çünkü Atilla, Cengiz
Zaferle ırkımın tetviç eden bu nasiyeler,
O tozlu çerçevelerde, o iftira amiz
Muhit içinde görünmekte kirli, şermende;
Fakat şerefle numayan Sezar ve İskender!

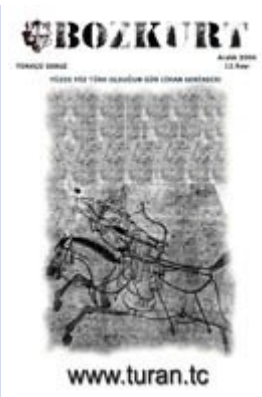
Nabızlarımda evet, çünkü ilm için müphem
Kalan Oğuz Han'ı kalbim tanır tamamiyle
Damarlarımda yaşar şan-ü ihtişamıyla
Oğuz Han, işte budur gönlümü eden mülhem:

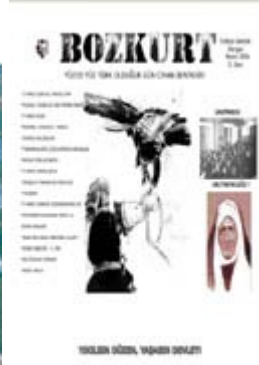
VATAN NE TÜRKİYEDİR TÜRKLERE, NE
TÜRKİSTAN

VATAN, BÜYÜK VE MÜEBBET BİR
ÜLKEDİR: TURAN

Ziya GÖKALP

BOZKURT





BOZKURT'U TAKİP ET!

www.turan.tc